

Domoljub

V Ljubljani, 27. maja 1936

Leto 49 • Štev. 22

„Nov duh jugoslovenske demokracije“

V nedeljo so v ljubljanski Kazini zborovali voditelji slovenske JNS, to se pravi slovenskega liberalizma, ki se zadnja leta zelo neuspešno skriva pod nesrečno firmo JNS. JNS lahko štejemo med »bivše« stranke. Kakor je bil nenaraven njen nastanek — nastala je na komando nekaterih nasilnikov — tako je bil tudi njen konec katastrofa, kakršnih ne pomni naša politična zgodovina. Doba, ko je gospodovala v deželi JNS, bo ostala v zgodovini zapisana kot doba nasilja, preganjanj, ječ, kazni, denuncijantstva in krivic nad največjimi svetinjami našega naroda. Nad politično grobljo JNS dandanes posebno žalujejo voditelji slovenskega liberalizma, ki se dobro zavedajo, da brez zaslombe v ljudstvu nič ne pomenijo in zato komaj čakajo, da bi se zopet vrnila doba, ko bodo lahko proti volji ljudstva prišli do oblasti in vihteli bič po njegovih hrbtih. Zato slovenski liberalci tako radi brskajo po politični groblji JNS in pišejo o njenem prerobjevanju, prenovljenju in pozivljenju.

Ne bi se nam zdelo vredno pisati o tem sestanku slovenskih liberalnih prvakov v Ljubljani, ako bi ne zasledili v poročilih o tem sestanku nekaterih trditev, ki posebno nazorno kažejo, kakšnih načinov se slovenski liberalci poslužuje v boju proti svojim nasprotnikom. Lansko leto smo enkrat v našem listu napisali, da je ena značilnih lastnosti slovenskega liberalca ta, da zna odgovornost za svoje grehe napraviti svojemu političnemu nasprotniku. V misli, da ljudstvo hitro pozabi, kaj je bilo, si n. pr. slovenski liberalci upa že danes trditi, da je bila stranka JNS prvobornostelja za obnovo demokracije. Le poslušajte, kaj je govoril na nedeljskem zborovanju g. senator Ivan Pucelj: »Predstavniki naprednih Slovencev so vstopili v vladno šelo potem, ko je bila 2. septembra 1931 že proglašena nova ustava in ko je šlo za likvidacijo diktature in ponovno obnovo demokratičnega političnega življenja v državi. S tem ciljem in s tem namenom je bila osnovana JNS in: dokler je bila ona na vladi, je tudi z vsemi silami delala za normalizacijo političnega življenja v državi.« Tako stoji črno na belem natisnjeno v »Jutru«. Skoro ne bi verjeli, da je to res, ako ne bi na isti strani brali tudi izjavo g. senatorja dr. Kramerja, ki pravi: »Mi pa smo prišli zato, da v našem državnem in nacionalnem življenju uvedemo novega duha jugoslovenske demokracije, da nadomestimo to, kar so oni (t. j. klerikalci, seveda!) porušili« itd.

Prav zares, tako je zapisano v »Jutru«. Človek, ki bi ne poznal naših razmer, bi moral po vsem tem priti do spoznanja, da so bili

pred leti v državi, zlasti pa v Sloveniji, zlati časi, polni blagostanja in svobode. Pa so prihrumeli ti črni klerikalci in njihovi pajdaši in so zavihтели bič nasilja nad ubogim ljudstvom... Da, take trditve se vedno bolj pogosto slišijo po deželi iz ust raznih liberalnih magnatov, ki danes ne morejo več paševati po mili volji. Zdaj smo jih slišali v lepo obliko zavite tudi na najmerodajnejšem mestu!

JNS in demokracija! Gospodje, kaj mislite, da so možgani slovenskega ljudstva res tako okorni, da se upate priti s tako trditvijo na dan?

Pognali ste vse ljudske župane in odbornike z njihovih mest in nastavili na njihova mesta svoje priganjače, ki so marsikje strahovito gospodarili z ljudskim denarjem.

Pri občinskih volitvah ste preganjali svoje politične nasprotnike kot protidržavne zločince, zapirali jih, nalagali globe, internirali. Razveljavljali ste opozicijske liste. Z glasovi mrličev ste volili ljudstvu vsiljene kandidate! Sto-

tine glasov ste prigoljufali. Občine ste razkosali in združevali proti volji naroda.

Svoje politične nasprotnike ste ob vsaki priliki preganjali: gonili jih kot zločince pred sodišče in v ječe, plačali so morali stotisoče denarnih kazni, batinali ste in mučili ne le moške, ampak tudi ženske in otroke.

Iz državnih služb ste pometali celo vrsto vestnih uradnikov, ki so svojo službo vzorno vršili, a niso hoteli soglašati z vašimi nasilji.

Uničili ste slovensko katoliško prosvetno organizacijo. V gospodarskem pogledu ste zastopali načela centralizma, ki pomenijo popolno izmaganje našega naroda. Ko ste odšli z vlade, ste zapustili za seboj žalostno porušeno.

To je vaša »demokracija«. Tako ste vi paševali, ljudstvo pa je trpelo! In danes hinavsko zavijate oči, ako sedanja vlada, kateri vi z vsemi silami mečete polena pod noge, ne more v kratkem času popraviti zla, ki ste ga vi v dolgih letih povzročili. Niso iskrene Vaše besede! Vam ne gre za dobrobit naroda, ampak iščete le prilike, da bi zopet zavihтели bič po hrbtih našega naroda in da bi z nasiljem začeli »uvajati« novega duha jugoslovenske demokracije. Zato vsaj o demokraciji ne govorite, ker ta beseda ni doma v vaših ustih!

Nekaj iz dobe Pucljeve in Kramarjeve demokracije

Liberalci imajo trdo kožo kot slon. Treba mu je s krepkimi dokazi od časa do časa posvetiti v spomin, da vidi kakšen je. Ko smo čitali, kako sta v nedeljo gg. Pucelj in Kramer pela slavospeve JNS in njeni demokraciji, smo pobrskali med starimi papirji in poiskali, kako je n. pr. zvest sluga stranke JNS in njenih močencev, okrajni glavar Vovšek v Kamniku »vodil« občinske volitve v svojem okraju. Gospod glavar je bil pozneje zaradi svojih protizakonskih dejanj odstranjen iz Kamnika in iz banovine in slovenski liberalci so njegovo kazensko prestavitev razkričali kot klerikalno nasilje nad nacionalnim človekom.

Poglejmo, kako je ta gospod »delal« v kamniškem okraju občinske volitve.

Ferdinand Novak, posestnik, župan in bivši oblasni poslanec je za obč. volitve postavil svojo listo, ki bi brezdvomno dobila veliko večino. Na ukaz g. Vovška je bil aretiran, odveden v Ljubljano, nato pa v Maribor, kjer je v policijskem zaporu ostal toliko časa, da je zbolel in bil prepeljan v bolnišnico. Vse to se je zgodilo brez kakršnihkoli razlogov. G. Vovšek se je izrazil, da Novak ne sme biti župan, ker drži s Korošcem. Grozil je z internacijo vsem, ki bodo podpisali Novakovo listo.

Posestnik in sedanji ljudski župan Repanšek na Homcu je bil zaradi sestavljanja svoje kandidatne liste klican na odgovor. G. Vovšek sam je zagrozil z aretacijo, ako bo nabiral podpise za svojo listo. Ko ga je nekoč obiskal bivši nar. poslanec Strcin, je bil Repanšek zaradi neprijavljenega »shoda« kaznovan z 2000 dinarji globe.

Isti Vovšek je dal poklicati nekaj volilcev iz Ihana in jim zagrozil: Takoj bomo uknili vašo občino, ako ne boste vsi glasovali za listo JNS.

Lah Miha iz Vrhpolja je bil 11. sept. pozvan k gosp. Vovšku, ki mu je zagrozil, da mu bo dal zapreti gostilno, če se bo vtikal v obč. volitve, češ, da deluje proti obstoječemu redu v državi.

G. Vovšek je poklical k sebi L. Hriboviška iz Motnika in mu rekel, da mora prevzeti tretje mesto na listi JNS, drugače bo prestavil njegovo ženo-učiteljico.

G. Vovšek je imel v Moravčah politični shod JNS, ker mu je g. Bergant popolnoma mirno ugovarjal v nekaterih stvareh, je bil kaznovan s 500 dinarji.

Župniku Kepiču iz Ihana je rekel g. Vovšek: Pri vas sestavljate opozicijsko listo.

RAZGLED PO SVETU

Abesinsko-italijanska vojna

V glavnem mestu v Addis Abebi in tam naokrog so po zasedbi začeli Italijani z običajnim »čiščenjem«. Roparje vseh vrst, ki so mesto pred dohodom italijanskih čet poškodovali in ljudem kradli in jih pobijali, so polovili in na mestu ustrelili. Nato so Italijani razglasili, da morajo Abesinci pod smrtno kaznijo izročiti do tega in tega dne vse orožje. Tako so Italijani do 17. maja nabrali v Addis Abebi, kakor sami poročajo, 7350 pušk, 80 samokresov, 1556 strojnih pušk, 515 topov, med njimi samo 11 modernih in večjo količino streljiva. Zelo zanimivo je italijansko poročilo iz Addis Abebe z dne 22. maja, ki pravi med drugim, da so skoro vsi rasi pobegnili ali pa se predali italijanskim oblastem. Za nekatere se ve, da še begajo po nepreloženih krajih. Ras Imru, tako trdi italijansko poročilo — se še vojskuje. Premestitev italijanskega 3. armadnega zbora iz krajev okrog Sokote ob Tanskem jezeru da ni v nobeni zvezi s kakšnimi vojaškimi operacijami. Italijansko poročilo torej priznava, da abesinska armada še ni popolnoma poražena in da je 3. armadni zbor zapustil kraje ob Tanskem jezeru, kjer imajo svoje interese — Angleži.

Zadnje dni pišejo mnogi časopisi tudi o tem, kdo je pravzaprav kriv naglega poloma Abesinije. Neki nemški vojaški strokovnjak trdi, da so zakrivali svoj poraz v prvi vrsti Abesinci sami. Med rasi je bilo preveč izdajalcev in med voditelji armade dokaj moč, ki so jim dišale italijanske lire. Nemalo so pripomogli k porazu tudi notranji upori pod vodstvom s cesarjem nezadovoljnih rasov.

General Vehib paša, ki je vodil vojne operacije skupno s rasom Nasibom na južni fronti v Ogadenu, pa je izjavil, da je bil vsak odpor nemogoč in da je abesinska vojska propadla v prvi vrsti zato, ker so se Italijani posluževali strupenih plinov, ki jih mednarodni dogovori

prepovedujejo. In končno je propad Abesinije povzročila tudi korupcija vodilnih abesinskih uradnikov, ki niso pošiljali abesinskim vojakom niti hrane, niti orožja, temveč so jih celo tajno pozivali, naj zapuste bojišče. Bolj kot strupeni plini, so baje učinkovali italijanski srebrni tolarji. Tako Hajlu Selasiju, ki ga je na vseh koncih in krajih obdajala skoraj sama nezvestoba in samo izdajstvo, ni kazalo drugega, kot da zapusti svoje, 3000 let svobodno cesarstvo.

Opirajoč se na svoje uspehe na afriškem bojišču, se Italija nad vse trudi za ukinitev sankcij in za priznanje aneksije (zasedbe) Abesinije. Anglija je za enkrat v tem pogledu še vedno vsaj na videz nepopustljiva in tudi nova francoska vlada, ki jo bo po vsej priliki sestavil socialni demokrat Blum menda ne bo preveč navdušena za Mussolinijeve afriške načrte. Nekaj je tudi to: Druga internacionala (socialni demokrat) v Amsterdamu so sprejeli te dni zahtevo, da se morajo sankcije (gospodarski ukrepi proti Italiji) tako dolgo izvajati, dokler ne bo vzpostavljena veljava Zveze narodov in dokler ne bo obnovljena neodvisna Abesinija. »Journal de Moscou«, glasilo ruske sovjetske vlade, pa napoveduje, da bo Svet zveze narodov v Zenevi sklenil na svojem junijskem zasedanju zatvoritev Sueškega prekopa za italijanske ladje, kar naj bi bila prva poostreitev sankcij. Da bi bil Svet zveze narodov tako korajžen, pa res ne verjamemo, ker smo še vedno mnenja, da se tako Francija kakor Anglija radi Abesinije, čeprav je velik del pravice na njeni strani, v vojno ne bosta spustili.

Abesinski cesar Hajle Selasije je odpotoval iz Jeruzalema in se je 23. maja odpeljal na angleški križarki »Capetown« proti Gibraltarju. Odtam si bo njegovo izbralo poljubno pot za v London. V angleški prestolnici ga bodo sprejeli s cesarskimi častmi, zaradi katerih se najbrže

izvenstrankarske liste. Isti dan je g. Vovšek zaprl gostilno njegovemu očetu. Profesorjev brat je bil kaznovan z 10 dni zapore, ker je upal na shodu JNS nekega govornika čisto mirno prositi za nekatera pojasnila. G. Vovšek ga je nagovoril: »A, vi ste tista svinja, ki dela nered?«. Iztrgal mu je z obleke znak prosvetnega društva in znak Kat. akcije.

G. Vovšek je dal poklicati k sebi g. odvetnika Potokarja, ki je tožil g. Vovška zaradi klevete. G. Vovšek je odvetniku naložil 20 dni zapore in 5000 dinarjev globe, češ, da je imel v svoji pisarni shod, kar seveda ni bilo res.

Ko se je pri g. Vovšku oglasila neka deputacija iz Račice zaradi preureditve občinskih meja, je dal g. Vovšek odstraniti g. Dečmana, ker se ni udeležil volitev l. 1931, gosp. Knezu pa je rekel: Vi morate glasovati za JNS. Zakon gori, zakon doli, mi moramo zmagati!

Zalibog ne moremo postreči čitateljem z najbolj kričnimi primeri nasilja, ki so se našim narodom godili v času JNS demokracije, ker stoji na stališču, da ne kaže objavljati slučajev krivic, če bi imel zaradi tega trpeti ugled države in njenih oblast. Zato zaenkrat dovolj.

tudi Italija ne bo preveč razburjala, zakaj ona že danes ve, da bo Abesinija vzlic »hrumu in šumu« njena, in da visoki državniki s primernim počaščenjem vedno sprejemajo tudi kralje in cesarje v — pokoju.

ITALIJA

s Razne vesti. Na Sveti gori pri Gorici so pokopali pisatelja dr. Alojzija Resa. — Rodbinska imena po vsem Primorju zopet s podvojeno silo potujejo. — Trst ima po zadnjem ljudskem štetju 252.238 prebivalcev. — Za boleznijo sta umrla v Abesiniji topničar Franc Likar iz Dolnje Otlice in infanterist Ludvik Kogej iz Spodnje Idrije. — Ranjenec z abesinskega bojišča se nahajajo na zdravljenju na otoku Rodosu v Egejskem morju. Okrog 15.000 jih je in je seveda med njimi tudi precej Slovencev. — Granata je ubila na licu mesta zbiratelja ostankov iz vojne Jakoba Križaja iz Podgore. — Umrl je pri Sv. Luciji ob Soči znani gostilničar Vuga. — O občinskih samoupravah, ki so bile pred vojno z Abesinijo napovedane, ni več ne duha ne sluha.

AVSTRIJA

s To in ono iz Korotana. V Pečnici so pokopali Cvinčkarjevo Jero. — V Skočidolu so djali v grob železničarja Matijo Zittererja. — V Vogračah je odšla v večnost Terezija Vakovnik pd. Zgončeva teta. — Cesta čez Pako je dogotovljena in jo bo na binkoštni ponedeljek zvezni predsednik Miklas slovesno otvoril. Dela so trajala pet let, zveza Celovec — Gradec je s tem skrajšana za 61 km. — Jugoslovanski finančni minister je dovolil neposredno izplačevanje pokojnin jugoslovanskim penzionistom, bivajočim v Avstriji. — Neko grabljalnico posestnico je na poti v Medgorje napadel srnjak, jo vrgel na tla in ustrašoval dotle, da ji je priskočil na pomoč posestnik Olip. Mož je srnjaka ukrotil, nakar so ga bili deležni medgorški reveži. — V Leški dolini je umrl »črnič« Hueber. Rajni je bil dolga leta kršč. soc. poslanec v koroškem dež. zboru in velik prijatelj pokojnega poslanca Grafenauerja. Vzornega katoliškega ... je poznala in žislala vsa Zila.

ŠPANIJA

s Nemiri se nadaljujejo. Na dnevnem redu so splošne stavke in delne stavke v pokrajini in napadi na cerkve, ki jih komunisti očitno izvršujejo po dobro premišljenem načrtu. V San Sebastianu štrajkajo stavbni delavci, katerim so se pridružili delavci pristanišča Passajes. V Malagi je splošen štrajk, ki so ga proglasile socialistične strokovne organizacije. Za nekaj dni ne izhajajo listi. Ves promet je ustavljen. Zapre se tudi kavarne in trgovine z živili. V Sevili stavkajo železničarji. Promet z Ma-

BANKA BARUCH

11, Rue Auber, Paris (9^e)

Odpremlja denar v jugoslavijo na hitreje in po najboljšem dnevnem kursu.

Vrši vse bančne posle najkvalitetneje.

Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune. BELGIJA: No 2004-25 Bruxelles. FRANCIJA: No 1127-34 Paris. HOLANDIJA: No 1450-04 Haag. LUKSEMBURG: No 8927 Luxembourg. Na zahtevo pošljemo brezplačno našo ček. nakaznico

Ce bo ta lista zmagala, bom razpustil vaše prosvetno društvo.

Lipovšku Jerneju, pos. iz Jastrobja je isti gospod dejal: Če boste sestavili svojo listo, vas bom dal zapreti! Restavraterju Osetu iz Domžal pa je dejal, da mu bo odredil policijsko uro zelo zgodaj, ako bo podpisal Vrečarjevo listo.

Obč. tajnika Turnška v Kamniku so odpustili iz službe, ker je nekoč izjavil, da ni prav, da v cestno službo sprejemajo le ljudi z legitimacijo JNS. — G. Vovšek ga je pozval k sebi in mu dejal, da bo ostal še v službi, če pusti opozicionalno listo. Dne 2. sept. je bil g. Turnšek izgnan iz občine.

Posestniku Jak. Majdiču je dejal g. Vovšek: »Vprašanje vašega orožnega lista bom uredil, ako bom videl vaše ime na listi JNS. Če boste delali za opozicijo, vas bom dal zapreti.

Gostilničarju Pavlu Kožaku je g. Vovšek odredil polic. uro na 7 zvečer, ker je bil pristal opozicionalne liste. Značilno je, da režimski gostilničarji niso bili dolžni držati se policijske ure in so lahko tožili celo na dan volitev.

Bivši profesor v Celju Mavricij Bergant je bil brez razloga aretiran. Bil je predstavnik

dridom je prekinjen. V Kartageni je v stavki vse pristaniško delavstvo. V Madridu je vponstavljen mir, potem, ko so marksisti v ponedeljek zažgali sedem cerkva in več samostanskih šol. Madridsko časopisje pa radi strogih cen-zurnih odredb ne navaja nikakih podrobnosti in se vzdržuje vseh pojasnil. Zanimivo je, da so se ti požigi izvršili na povelje komunističnega vodstva, točno dan po francoskih vo-litvah. — Na kongresu združenj nacionalne zveze delavskih združenj, ki se je odigral v Saragosi, je bil na koncu sprejet sklep, da bo njihova organizacija v zvezi s strokovnimi or-ganizacijami in z anarhisti ustanovila krajevne soviete po vsej državi. Nacionalna delavska zveza je danes najmočnejša politična sila v Spa-niji in šteje njeno članstvo nad 3 milijone pri-stašev. Radi tega je zelo možno in tudi ver-jetno, da se bo sklep za ustanavljanje krajev-nih sovjetov tudi v resnici izpeljal vsaj po večjih predelih Spanije.

PALESTINA

s Nemiri med Arabci in židi v Palestini trajajo naprej. Arabci so odklonili angleški predlog, da se odpošlje v London posebno arabako odposlanstvo. Prav tako tudi pred-log, da se imenuje posebna angleška komi-sija, ki naj bi proučila arabske zahteve. An-gleške oblasti so zaplenile 163 hiš, katerih lastniki niso hoteli več plačati davkov.

ŠVEDSKA

s Zatisnil so mošnjček. Švedska vlada je sprejela sklep, s katerim podaljšuje prepoved kreditov za Italijo do 1. marca 1937. Ta vladni sklep je naletel na precej ostro kritiko sve-tovnega tiska. »Afton Bladet« posebno ostro kritizira sklep vlade, ker vidi v njem ustavi-tev vseh finančnih kreditov Italiji. Ker šved-ska vlada v začetku spora ni zavzela tako ostrih ukrepov, vprašuje list, kaj naj pome-ri njen sedanji sklep, ko skoraj vsakdo že smatra, da je italijansko-abesinska vojna končana. List nadaljuje: Ali morda naša vlada sluti, da bo Italija kmalu zapustila Abesinijo? — Podvig Švedske je prišel nekoliko prepozno, da bi mogli pomeniti večji pritisk na Italijo.

DROBNE NOVICE

Snežni vihar je podrl mnogo hiš v ru-skem Pouralju.

Poskusna mobilizacija celotne italijanske armade bo 30. maja.

50.000 železničarjev je stakalo te dni v Mehiki. Zdaj zopet vrše službo.

Zrakoplovno pristanišče za 400 aeropla-nov zgrade v italijanskem Milanu.

6 milijard dolarjev v zlatu so prepeljali te dni iz Kalifornije v ameriški Njujork.

14.000 tobačnih delavcev je štrajkalo tri dni v bolgarski Sofiji.

Za obvezen penk ruskega jezika v šolah se izjavljajo Angleži. So bolj pametni od nas.

Tajno sodišče sodi v madžarski Budim-pešti učence, obtožene zaradi komunizma.

Strupene kolače so jedli učenec v japon-skem Hamamucu; 38 učencev je že podleglo zastrupitvi.

Same aktivni generali in admirali so na Japonskem lahko ministri vojske in morna-ric.

Spemine pod naslovom »Oni so mi od-vzeli mojo zemljo« je začel pisati v nekem angleškem listu abesinski cesar Selasia.

Razstava kat. časopisja v Vatikanu

Te dni so odprli mednarodno razstavo katoliškega tiska v Vatikanu. V 70 večjih in manjših dvorinah je razstavljeno katoliško časopisje vsega sveta. Manjkata samo Nemčija in Rusija, ki se zaradi žalostnih političnih razmer razstave nista mogli udeležiti.

Jugoslavija je razstavila kat. časopisje v posebni sobi, ki le 10 m dolga in 6 m široka. Naš oddelek je sicer preprost, vendar napravi na obiskovalca zelo ugoden vtis. Slovensko katoliško časopisje je razdeljeno po škofijah in ga ne bomo naštevali, saj so imena znana. Slovensko časopisje pa najdeš tudi v drugih dvorinah, n. pr. v ameriškem oddelku.

Slovesne otvoritve se je udeležilo tudi zastopstvo Slovencev in Hrvatov z nadškofom dr. Šaričem na čelu.

Jugoslovansko skupino je sprejel sv. Oče v posebni avdienci. Podal je vsakemu roko in spregovoril ob sklepu sledeče pomembne besede:

»Naše srce je polno veselja, ker ste tudi vi prišli kot člani velike družine in dom skupnega Očeta, kateremu so vsi otroci vedno dobrodošli, posebno so mu pa dragi sinovi iz Hrvatske in Slovenije. Poudarjamo, da so nam posebno dragi in mili Hrvati in Slovenci po-znamo vsled njihove velike vdanosti do Nas,

kar so dokazali tudi s tem, da so prišli z željo videti svojega Očeta tudi pri tej priliki, ko je odprta naša in vaša svetovna razstava katoliškega časopisja. Zelo smo veseli, da na tej razstavi med narodi kat. Cerkve sodelujejo tudi Hrvati in Slovenci in da se ta oddelek na razstavi, ki smo jo otvorili, odlikuje po prijetni zunanosti in kaže na intenzivno delo in na velike uspehe na polju katoliškega tiska in da zavzema med ostalimi narodi sveta dostojno, častno in odlično mesto. V znak veselja nad vsem tem in zlasti nad tem, da vas vidimo tu, podeljujemo iz srca svoj blagoslov ne le vam, ampak vsej vaši domovini, vašim družinam, staršem in otrokom in vsem onim, ki so vam posebno dragi in za katere želite naš blagoslov.«

Z razstavo katoliškega tiska smo pridobili Slovenci tudi v mednarodnem svetu. Mar-sikdo, ki nas doslej morda ni poznal, bo zve-del v Vatikanu, da slovenski narod obstoji, da ni izginil s sveta in da je močnejši kot kdaj prej.

Ta pa zna prirodoslovje. Učitelj: »Kakor zna-no vročina ali toplota veča in razširja predmete, medtem ko jih mráz krči. Jožek, povej mi v tej za-devi zgled ali primer.« Jožek: »Poletje in zima. Poleti je dan dolg, v zimskem času pa kratek.«

KAJ JE NOVEGA

DOMAČE NOVICE

d Prav lepo je uspelo romarsko slavlje na praznik Marije Pomočnice preteklo nedeljo na praznik Marije Pomočnice preteklo nedeljo na Rakovniku pri Ljubljani. Tisoči vernikov so navdušeno proslavljali nebeško Kraljico.

d Temeljni kamen za zavod oo. frančiškanih v Ljubljani je blagoslovil preteklo nedeljo provincijal dr. p. Guido Rant. Dr. Rant je imel pri tem lep nagovor na delavce. Na koncu je bil vsak delavec pogoščen s klobaso, štruco kruha in buteljko vina. Če ne bo izrednih zaprek, bo konvikt dograjen v letošnjem avgustu.

d Iz Amerike so pripeljali na otok Hvar zemske ostanke dr. Ante Biankinija, ki je vse svoje življenje posvetil ameriškim izseljencem ter žrtvoval za nje tudi vse svoje premoženje.

d Nad 2000 trgovcev se je udeležilo II. kongresa jugoslovanskega trgovstva v Belgradu.

d Povest o Francetu iz Tacna. France iz Tacna je postal znan pod Šmarno goro kot premeten ribji tat. Imel je zato že večkrat opravka s kazenskimi paragrafi. Zadnjič je bil obsojen na 3 mesece strogega zapor. Lovi najraje v banovinskem ribolovu v Savi okoli Česnjeve elektrarne sulce in lipane. Ne zamejuje pa tudi drugih rib, kakor klinov in belic. Navadno vrame s seboj kakega dečka, ki pazi okrog, da ga opozori, če mu preti nevarnost. Zadnjič je lovil sulce nad elektrarno. Potihoma so se mu bližali orožniki. Zapazil jih je. Ribsko palico je vrغل v Savo, sam pa pobegnil. Vjeli so ga. Pa znova jim je pobegnil. Sedaj se skriva po gozdovih šmarnogorskih. Domov se prikrade ponoči, da se preskrbi z živcem. Takih Francetov je tam ob Savci in drugih vodah še mnogo.

d Bridke posledice tihotapstva. Vsa loška dolina stoji pod globokim vtisom dogodka, ki se je odigral na meji v temnih gozdovih. Večja skupina je gnala konje čez mejo. Srečno je prešla mejo po skrivnih potih. Tam so konje prodali in prejeli denar. Ponoči so se pračali domov. Bili so še za dober streljaj oddaljeni od naše meje, ko jih je ustavila močna italijanska obmejna patrulja. Na njen poziv, da obstoje, so vsi začeli bežati in so se razkropili na vse strani. Straž je rabila orožje. Kakih 800 m do meje je bil zadet v trebuh posestnikov sin, 19 letni France Perušek iz Podcerkve. Imel je še toliko moči, da se je preplazil čez mejo in tam obležal. Nezvestnega so ga njegovi ljudje prenesli v Podcerkev na dom. Loški zdravnik dr. Mejač mu je nudi prvo zdravniško pomoč, nato pa odredil, da so ga takoj odpeljali na postajo Rakek, od tam pa z vlakom v Ljubljano. Z glavnega kolodvora ga je rešilni avto prepeljal še vedno nezvestnega v splošno bolnišnico, kjer je podlegel poškodbi. Italijanska obmejna straža pa je na italijanski strani ustrelila vodjo te tihotapske skupine. Dobil je strel v glavo in je na mestu obležal mrtev. Pravijo, da so Italijani ujeli tudi 3 tihotape, ki so jih nato odvedli na svojo postajo, od tam pa jih bodo pač odpeljali v Trst, kjer jih čaka kazen.

d General, na katerega se domovina lahko zanesa. Te dni je obiskal našo državo in Belgrad visoki gost, francoski maršal Franchet d'Eperev. O njegovem bivanju so obširno pi-

sali časopisi najrazličnejše podrobnosti. Skoro noben časopis pa ni poročal sledečega: Kakor hitro je sivi, zelo zaslužni general prišel v Belgrad, je tako vprašal, kje bi mogel biti v nedeljo pri sv. maši, da tako zadosti svoji krščanski dolžnosti. In rns, bil je pri službi božji v cerkvi Bl. Device Marije.

d Fantje, ne tako! V Retju pri Loškem potoku je neki fant sunil z nožem v trebuh domačina, samskega dninarja, 26 letnega Franceta Moharja. Poškodba je nevarna. — V Radonji vasi, okraj Litija, je neznanec napadel samskega dninarja, 24 letnega Janeza Sereka, doma z Velikega vrha pri Litiji. Serek, ki je močno ranjen po glavi in tudi drugod, se zdravi v bolnišnici. — Na cesti pri Grosuplju je neznanec napadel z nožem sunil v desno roko 20 letnega posestnikovega sina Lojzeta Jančarja iz Luč. — V neki gostilni v Srednji vasi pri Begunjah na Gorenjskem je nastal fantovski pretep. Med splošnim tepežem je bil 33 letnik rđgovd dumldh dumldh u mluml ni mehanik Tone Murnik iz Srednje vasi hudo ranjen.

Pri sv. Joštu nad Kranjem

bo na binkoštni ponedeljek

shod mož in fantov za dekanijo Kranj.

Binkoštno nedeljo zvečer ob pol 8 pete litanije. Binkoštni ponedeljek: prva sv. maša s pridigo ob 6, ob 10 druga sv. maša — ob lepem vremenu — na prostem. Govor ob 10 bo imel P. Valerijan Učak, prior križevniškega reda v Ljubljani. Spovedovanje v nedeljo zvečer in v ponedeljek dopoldne.

a Pa pravijo, da na svetu ni več denarja. Od delniške tiskarne so kupili Katinka Ribnikarjeva, soproga načelnika v pok., in dediči po pok. dr. Gregorju Zerjavu hišo v Dalmatinovi ulici za 1.268.000 Din. Ga. Katinka Ribnikarjeva je kupila od Marije Podkrajškeve tudi vilo na Prulah za 375.000 Din.

d Nad 100 novih hiš građe v hrvatski prestolnici. Od teh bo šestnadstropna 1, štirinadstropnih 6, trinadstropnih 13, dvonadstropnih 14 in enonadstropnih 41.

d Novo bansko palačo građe v Novem Sadu. Veljala bo 34 milijonov.

d Radi ukinitve nekaterih poštih ambulan (železniških poštih vozov) zastaja poštini promet in dogaja se, da prejemajo ljudje časopise, katerih vrednost je vendar v tem, da pridejo čim prej ljudem v roke, po dva ali tudi do tri dni pomeje. Tako se dela težka škoda podjetjem, zasebnikom in končno tudi državi. Naj se torej ukinitvi železniški poštini vozovi zopet uvedejo.

d Ako hočete biti postreženi z dobrim blagom in po najnižji ceni, potem kupite le v manufakturni trgovini Kmetki magasin, Ljubljana, Krekov trg 10.

d Zopet v redu obratuje železnica na progi Sarajevo—Brod. Most na reki Brznic je popravljen. Tam se je pred dnevi zgodila nesreča, ko je lokomotiva zdrknila s tira in padla v reko.

d še vedno strašijo stari »jurji«. Ker je še veliko ljudi, ki so pozabili zamenjati stare jur-

je pri Narodni banki, jih je začela sprejemati davkarja kot plačilo za zaostale davke. Uspeh je bil n. pr. v Mariboru presenetljiv. Prvi dan so prinesli ljudje 55 jurjev, drugi dan pa že 114 tisočakov. Tudi nekateri trgovci so imeli spreten domislek ter opozarjali v izlozbah, da sprejemajo pri nakupu blaga stare tisočake. Računajo, da je v Mariboru še za kak milijon Din takih tisočakov.

d Deset vagonov koruze je poslala v brezplačno razdelitev siromašnim v livanske okraju v Bosni »Gospodarska sloga«.

d Cesta Zagorje—Slačnik — Trbovlja, dolgoletna želja Zagorčanov, se začne graditi dne 1. junija tega leta. Sprejetih bo v delo 100 delavcev, in sicer 50 iz Trbovelj ter 50 iz Zagorja.

d Ljudstvo treba zadovoljiti. Na Pluski blizu železniške postaje Radohova vas na Dolenjskem namerava cestna uprava državno cesto preložiti, ker je precejšen ovinek ravno tam, kjer se odcepi banovinska cesta na Litijo. Nova proga bo presekala najlepše nive in travnik. Treba bo narediti nov most, odkupiti 2 kozolca. Stara cesta pa mora ostati radi zveze na Litijo. Čemu vendar toliko potrate samo radi avtomobilistov, da bodo lažje dirjali. Ob prehodu državne ceste čez železniški tir pri postaji Radohova vas pa še sedaj ni nikakršne zapore. Že več nesreč je bilo tamkaj. Za ceto po Temeniški dolini, ki bi koristila 11 vsem in je do polovice že dodelana, se tudi nihče ne zmeni.

d Po dvajsetih letih se je vrnil iz Rusije neki Dimšo Vuković iz Črnege vrha pri Sarajevu. Pravi, da je v Rusiji še mnogo naših ljudi, ki bi se radi vrnili v domovino, a nimajo denarja.

d Novo avtomatično telefonsko centralo na Bledu je 23. maja blagoslovil tamošnji župnik g. Franc Zabret, prometu pa je izročil novo važno napravo s primernim nagovorom sam poštni minister dr. Janko Kaludjertič. Postaja veže Bled, Boh. Bistrico, Lesce, Radovljico in Jesenice.

d Poroke italijanskih državljanov. Kr¹. banska uprava dravske banovine v Ljubljani je sporočila škof. ordinariatu pojasnilo italijanskega konzulata v Ljubljani, ki se glasi: 1. Italijanski državljani, ki se hočejo poročiti v tujini, so po zakonu dolžni napraviti tozadevno prošnjo na njihovo domovno občino in jo morajo vložiti pri tem generalnem konzulatu; 2. dovoljenje za poroko, dobljeno od domovne občine, se izdaja prizadetim osebam potem tega konzulata; 3. to dovoljenje se more izdati samo, če je zaročenec, ki je italijanski državljan, zadostil svoji vojaški obvezi.

d Poljedelske in najraznovrstnejše druge stroje, ki jih poljedelci potrebujejo pri svojem delu na polju, v senožetih, v gozdu, različno orodje, kot pluge, brane, ročne priprave za kopanje, sekanje itd., vozove, mlatiline, okovje in še marsikaj drugega, kar je industrija v poslednjem času izdelala za pomoč kmetovalcu pri obdelavi njegovih posestev, vse to boste našli v bogati izbiri na Ljubljanskem velesejmu, ki bo letos spomladi odprt od 30. maja do 8. junija. Interesantom bodo razstavljali na željo pokazali nazorno, kako se morejo ti stroji in orodje uporabljati, da se z njimi izvrši čimveč dela, v kar najkrajšem času in z najmanjšim trdom.

VINA

Za težko delo je močno vino!
Dobite ga najlažje v
CENTRALNI VINARNI v Ljubljani

IZ DOMAČE POLITIKE

d O majniški deklaraciji ter njenem pomenu za Slovenijo ter Jugoslavijo je predaval po radiu minister dr. Korošec. Njegovo predavanje je vsa Jugoslavija poslušala z največjo pozornostjo.

d Nesoglasja med srbskimi opozicijskimi strankami so se zadnje čase še povečala, tako da so zadnje čase posamezne bivše politične stranke pričele same prirejati politične shode, na katerih so zastopniki strank govorili samo o koristih in programu svojih bivših političnih strank. Pričeli so se razdvajati posebno bivši zemljoradniki iz skupine Joce Jovanovića ter voditi samostojno delo. Radi tega se je med pristaši bivše demokratske stranke znova pojavila misel, da bi se ta stranka pojavila oblastem tudi po sedaj veljavnih zakonih.

d Le počasi! »Kmetijski list«, ki se je (četi tudi ne naravnost) ograeval — kakor je poročal »Domoljub« v št. 21 — za divjanje komunistov na Španskem in je zapisal tudi tole: »Španski delovni narod je sklenil, da bo sedaj, ko je prevzel svojo in svoje države usodo v svoje roke, z železno doslednostjo izvedel Kristusov nauk, »Kdor ne dela, naj tudi ne je.« Družbi okrog »Kmetijskega lista« in njegovim urednikom povemo na ušesa, da so ga močno polomili in da naj se bolje nauče Kristusovih naukov, da jih bodo mogli nepokvarjene in v pristnosti uporabljati, potem bo pa seveda polemika dobila vse drugačno lice. Jezusov izrek, k i ga je pa »Kmetijski list« pokazal v pokakani obliki, je poln socialnosti in urejuje tudi brezposelnost, ker zavrača lenost in malomarnost delomrznežev, a se glasi nekoliko drugače, kakor bi bilo nekaterim všeč. Naj vsi, ki se za Jezusov nauk zanimajo, pogledajo v Sv. pismo N. Z., 2 Tes 3, 10! Tam bodo brali točno in jasno: »Kdor ne oče delati, naj tudi ne je.« Po nauku »Kmetijskega lista« ne bi imeli pravice do jedi in torej tudi ne do življenja ne ot. očiči ne bolniki ne stari betežniki ne oni, ki hodijo za delom, pa ga ne morejo dobiti. Med te pa naj občudovalci španskih komunističnih poizigalcev in pobijalcev ne štejejo duševnih delavcev, ki hodijo na delo svojega poklica že v zgodnjih jutranjih urah in se udeležujejo v številnih panogah svojega duhovnega zvanja dostikrat do poznih večernih ur, pri tem pa komaj izhajajo in nič ne godrnjajo, saj velja njih služba slavi božji in blaginji bližnjega!

NESREČE

d Gospodarsko poslopje je uničil požar posestniku Ivanu Belšaku pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah.

d Požar je uničil hlev z gospodarskim poslopjem posestniku Prusu Francu v Košičah pri Kamniku.

d Ogujeni zublji so uničili v naselju Novaki pri Rakitni hišo posestnika Zota Jožefa in dom njegovega sosa Ulage Janeza.

d Strela je udarila v hišo posestnice Ivane Kralj v Rošpohu pri Mariboru. Strela je povzročila pravo razdejanje, posestnico in njene sina pa močno poškodovala. Ko se je zablistalo, je bila Ivana Kralj s svojim sinom Antonom v sobi. Strela je udarila v streho ter razbila in pometala skoraj vso opeko na tla. Skozi streho je šinila v strop ter izvrtala na njem ogromno luknjo. V trenutku treska je šla Ivana Kralj iz ene sobe v drugo. V hipu se je v sobi silno posvetilo in že sta ležala posest-

nica in njen sin nezavestna na tleh. Ljudje, ki so videli iz sosesčine udar strele, so naglo prihiteli na pomoč v strahu, da je v hiši vse pobito ter da bodo vsak hip planili plameni iz strehe. Vendar strela ni ničesar vžgala, pač pa je povzročila v sobi pravicato razdejanje, ker je švigala sem in tja ter razbil pohištvo. Med temi razvalinami sta ležala mati in sin kakor mrtva ter so nekateri naglo odhiteli v Kamnico po duhovnika. Drugim pa se je med tem posrečilo, da so z umetnim dihanjem spravili v oba onesveščena znake življenja. Posledice so bile pri materi in sinu zelo občutne. Mati leži še danes na levi strani čisto ohromela in komaj da spravi par besed iz ust; tudi pri sinu se poznajo posledice, ker mu je živčevje ohromelo na eni strani telesa, vendar ne tako močno, kot pri materi. Tudi sicer je škoda velika.

d Če most ni kos svoji nalogi. Pri gradnji nove ceste čez medenski klanec se je pripetila nesreča. To cesto, kakor znano gradi tvrdka Dedek, ki je zgradila v bližini Medna zasilen lesen most nad cesto, po katerem teče tir za gradbene vagončke, tako da morejo delavci lažje dovažati gradivo, zlasti gramoz in kamene, na novo, nižje ležečo cesto. Na mostu je bilo kar 6 vagončkov, naloženih s težkim kamenjem. Ko je hotel delavec Janex Špenko prevrniti zadnji vagonček na cesto, se je nenkrat most zrušil ter je padlo vse v globino, to je lesovje, vagončki in kamenje. Vsa težka masa je zasula pod seboj tri delavce. Drugi delavci, ki so to videli, so naglo prikočili ter pričeli odkopavati zasute tovariše. Iz Ljubljane so telefonično pozvali reševalni avto, ki je nato odkopane delavce odpeljal v ljubljansko bolnišnico. Najhuje je poškodovan 25 letni delavec Lovrenc Slemc iz vasi Dvorje pri Cerkljah, ki je stal najgloblje in na katerega je padla vsa teža. Ima resne notranje poškodbe ter polomljene ude. Poškodovan je tudi na glavi. Hudo ponesrečen je tudi 34 letni delavec Janex Špenko, ki je dobil hude notranje poškodbe, zlomilo mu je pa tudi levo nogo in levo roko. Tudi Špenkove poškodbe so nevarnega značaja. Špenko je družinski oče. — Nekoliko lažje pa je bil ranjen 32 letni samski delavec Jernej Škerl, doma iz Kleč. Njega je opraskalo prav močno po desni roki in levi nogi. — Po zadnjih vesteh so tudi poškodbe prvih dveh lažjega značaja in nima noben delavec zmožljene roke ali noge.

d »Borba« niso fašisti, ampak so borci za politično svobodo in narodno blagostanje. — je izjavil njih voditelj Hodžera na shodu v Dubici.

d Tilnik si je zlomil. Anton Kekec, posestnik in mlinar v Zabajaku pri Ptuj, je dne 15. maja v svojem vinogradu pri Borlu v Halozah

pritrjeval pri vratih na podstrešju novo okovje. Pri tem mu je spodrsnilo in je padel tri metre globoko na tla ter obležal nezavesten. Nemudoma so ga prepeljali na svoj v šabjak, toda je med potjo umrl. Zlomil si je tilnik.

d Lobanjo si je razbil. Na dan praznika Vnebohoda se je vozil 20 letni Ivan Peršuh na svojem dvokolesu iz Cirkovcev na svoj dom v Majšperg. Med potjo pa mu je odpovedala zavra pri kolesu in je padel v cestni jarek tako nesrečno, da si je razbil lobanjo. Nezavestnega so spravili v ptujsko bolnišnico, vendar je njegovo stanje obupno.

d Nove občinske meje. Notranji minister je predpisal uredbo o spremembi področja občin Mačkovci in Križevci, s katero se kraj Kustovci v okraju murskosoboškem izloči iz občine Mačkovci in priključi občini Križevci, nadalje uredbo o ustanovitvi občine Primskove s sedežem v Gradišcu, dalje uredbo o razdelitvi občine Šmarjeta-Bela cerkev v dve novi občini, in sicer v Šmarjetu s sedežem v Šmarjetu in Belo cerkev s sedežem v Bell cerkv, okraj novomeški, ter uredbo o preureditvi občin Juršinci, Dornava, Oluševci, Markovci, o ustanovitvi nove občine Polenšak in o spremembi imena občin Juršinci v ptujskem okraju. V sestavo nove občine Polešak pridejo: a) občina Oluševci, k. o. Polenci, del kraja Prezad, del kraja Pritenska in del kraja Strumec; b) občina Juršinci, k. o. Polenšak in Breslavci; c) iz občine Dornava: k. o. Slomci in del kraja Hlaponci. Iz občine Dornava se izločijo k. o. Rotman, del kraja Hlaponci, ki se priključi občini Juršinci, in kraj Borovci, ki se priključi občini Markovci. Ime občine Juršinci se spremeni v Sv. Lovrenc v Slov. goricah.

d Razne nezgode. Na Trojanah se je zadela 16 letna gostilničarjeva hčerka Helena Cerarjeva s kolesom v tovorni avto pivovarne Union. Pri padcu je dobila hude notranje poškodbe. — V Mozlju na Kočevskem je padlo 12 m dolgo bruno na hrbet 43 letnemu delavcu Francu Zimi iz bližnje vasi Rajdola ter mu zlomila hrbtenico. — 32 letni hlapec Lovrenc Brodar iz Ljubljane je peljal voz, na katerem je bilo okoli 1000 kg premoga. Voz pa se mu je prevrnil ter padel nanj tako, da je dobil Brodar hude notranje poškodbe ter je moral v bolnišnico. — Korošec Martin, rudar v rudniku Konjška gora pri Konjicah se je hudo ponesrečil: pri eksploziji mine mu je odtrgalo roko do zapestja. — V tekstilni tovarni v Jaršah se je pripetila včeraj med delom nesreča 32 letnemu delavcu Antonu Žargiju iz Zgornjih Jarš. Med delom ga je zagrabil stroj in mu zlomil levo roko. — Na Vnebohodu se je na postaji Lesce pripetila huda nesreča. Železniški delavec Franc Musar, star 35 let, je padel s stopnišča vagona ter pz nogami zašel pod ko-

lesa. Kolesa so mu zmečkala obe nogi v stopalih. Musar je bil prepeljan v ljubljansko bolnišnico, kjer so mu morali zdravniki odrezati obe stopali, tako da bo ponesrečenec vse življenje hrom.

NOVI GROBOVI

d Orenka pesem. V Benetkah je umrl znanstvenik dr. Alojzij Res. — V Celju je zaspal v Gospodu p. Hilarij Perpar. — V Ponikvah je preminula vdova odvetnika Olga Kapus. — Na Jezerskem je zapustila solzno dolino Marija Selnik, poštna upraviteljica v pok. — V Mariboru so položili v grob trgovca Franca Kraševica. — V Gorici je odšel h Gospodu po večno plačilo profesor msgr. dr. Franc Zigon. — V Kamniku je zapel mrtvaški zvon 86-letni Mariji Weibl roj. Dereani. — V Ljubljani so umrli: Ančka Bohinc, Ida Ekel, soproga kotlarskega mojstra Jožefa Kapelj roj. Sever.

Gasilski jubileji

Novo mesto. Dne 4. in 5. julija bo novomeška prostov. gasilska četa praznovala šestdesetletnico. Pripravljalni odbor je že prejel obvestilo, da Nj. Vis. princ Tomislav ne prevzema samo pokroviteljstva nad proslavo, ampak daruje četi novi prapor, ki bo 5. julija blagoslovljen in razvit. — Spominsko knjižico, ki bo obsegala 118 strani besedila s številnimi slikami, je napisal J. Jarc. Izdajo knjige so omogočili predvsem novomeški trgovci in obrtniki s tem, da so v inseratni del prispevali večino oglasov. Knjižica bo v kratkem dotisnana. 4. in 5. julija bo v Novem mestu obvezni izlet Gasilske zajednice. V nedeljo 5. julija bo dopoldne svečana služba božja na trgu kralja Petra in blagoslovitev novega prapora, nato svečan obhod, popoldne pa na Loki ob Krki velika ljudska zabava z obširnimi sporedom. Ne dvomimo, da bo Novo mesto te dni privabilo poleg gasilcev tudi veliko število ostalih prijateljev Dolenjske. Kar bo pa še posebej privlačilo občinstvo, bo velika obrtno-gospodarska razstava, kakršne v takem obsegu Novo mesto še ni videlo in bo priložena tudi posebna zgodovinsko-umetniška razstava cerkvenega slikarstva v Novem mestu z listinami, rokopisi in starimi tiskii iz novomeških arhivov in knjižnic.

Št. Vid pri Stični. Gasilska četa v Št. Vidu obhaja dne 7. junija zlati jubilej svojega obstoja, združen z župnim izletom. Spored proslave: na predvečer bakljada in pohod ter podoknica predsedniku občine in častnim članom tov. Ceglar Alojziju in Grabljevic Francu. V nedeljo ob 9 je pred gasilnim domom sprejem g. bana in društev, zatem pa v farni cerkvi sv. maša, katero daruje g. kanonik dr. M. Opeka. Po cerkvenem opravi lu je odkritje spominske plošče ustanoviteljem čete in graditeljem doma. Popoldne bo veselica z veliko tombolo, ki ima polno krasnih dobitkov.

V Palestini so Arabci priredili velike izgrede zoper Zide, kateri se tamkaj preveč naseljujejo. Jeruzalemski ljudje beže pred besnečimi Arabci iz arabskega dela Jeruzalema ter izstopajo v židovskem delu.

Italijanske motorizirane čete prihajajo v Addis Abebo

Sprejem

v kn. šholijski zavod sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano

V zavod sv. Stanislava se sprejemajo telesno zdravi in naravno nepokvarjeni sinovi dobrih krščanskih družin, v prvi vrsti taki, o katerih je upati, da se bodo po končanih gimnazijskih študijah posvetili duhovskemu stanu. Prvi in poglavitni namen zavoda je namreč vzgoja duhovskega naraščanja. Zato je vsa vzgoja usmerjena k temu namenu.

Kdor hoče biti sprejet v I. gimn. razred, mora napraviti prej sprejemni izpit ali na zavodski ali na katerikoli državni gimnaziji. Na zavodski

gimnaziji se bodo vršili sprejemni izpiti dne 22. in 23. junija. Pripuste se samo oni, ki so se rodili v letih 1923 do 1926 in ki nameravajo potem priti za sprejem v zavod.

Za sprejemni izpit je treba do 18. junija poslati prijavo, kolkovano s 5 Din na ravnateljstvo školske klasične gimnazije v Št. Vidu nad Ljubljano. Prijavi se priloži: 1. šolski izkaz (knjižica), 2. rojstni in krstni list, 3. dopisnica z natančnim naslovom prosilca, da bo moglo ravnateljstvo pravočasno sporočiti, kateri dan naj pride dotični k izpitu.

Oni, ki bodo izpit naredili, s tem še niso sprejeti v zavod, ampak se morajo po izpitu predstaviti vodstvu zavoda in mu oddati še posebno pismo (nekolikovano) prošnjo za sprejem v zavod.

Oni učenci, ki bodo prestali sprejemni izpit na kuki državni gimnaziji, lahko prosijo za sprejem v zavod tekom meseca julija. Prošnji za sprejem prilože šolski izkaz s potrdilom o opravljenem sprejemnem izpitu ter rojstni in krstni list. Najbolje je, da prinese te listine osebno v spremstvu staršev ali njihovih namestnikov k vodstvu zavoda.

Istotako lahko prosijo tekom meseca julija za sprejem v II., III. in IV. razred dijaki z drugih klasičnih gimnazij. Prinešiti morajo osebno vodstvo zavoda pisмено prošnjo s prilogi: zadnje šol. izpričevalo in rojstni list. V te razrede pa se sprejemajo samo dobri, nepokvarjeni dijaki z odličnimi in prav dobrimi izpričevali, pod nobenim pogojem pa ne ponavljalci.

Letno plačilo se določa po izpričevalu in gmočnih razmerah dotične družine. Polno plačilo za dečke ljubljanske škofije znaša za celo šolsko leto 6000 Din, za dečke iz drugih škofij pa 7000 dinarjev. Plača se lahko tudi z živežem po tekočih tržnih cenah. Ubožnim prosilcem z odličnimi izpričevali se ta znesek primerno zniža. Če se dijak dobro izkaže s pridnostjo, pobožnostjo in vrljnostjo, uživa glede plačila v nadaljnjih razredih še večje ugodnosti. Vsa druga pojasnila glede oblike, knjig, šol. potrebščin itd. se dobe o prihodnji zglasitve v zavodu.

Vodstvo zavoda sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano.

Italijanske patrulje v Addis Abebi

PODOMOVINI

Tabor JRZ v Mengšu

Krajev. organiz. JRZ v Mengšu bo priredila v nedeljo dne 7. junija velik političen tabor za kamniški okraj.

Sporod: ob 9 dop. sv. maša v župni cerkvi, vprejem gostov, po sv. maši sprevod po trgu, nato zborovanje na trgu pred spomenikom padlih; govorili bodo min. dr. M. Krek, dr. Zvokelj in drugi.

Glede sv. maše se naprošate vsi, ki se boste udeležili spreveda, da jo opravite v domačih cerkvah.

Zbirališče za sprevod bo od župne cerkve proti Mal. Mengšu. Zato prihajajte po možnosti že v urejenih skupinah, da se bo sprevod lahko razvil takoj po sv. maši.

V sprevedu bodo krajev. organiz. JRZ tvorile vsaka samostojno skupino, tako da bodo za cerkijansko godbo jездili vsi konjeniki z Gorenjske, za temi kolezarji, narodne noše, okrašeni vozovi, skupina z zelenimi kravatami in slovenska dekleta v temnih krilih z zelenimi trakovi na belih bluzah in nato člani posameznih krajevnih organizacij JRZ. Prav tako bodo šli za domžalsko godbo v istem redu pristaši iz Domžal, Dragomilja, iz Moravške doline ter iz Radomelj in Homca. Za mengeško godbo pa bodo šli okoličani in ostali. Vsem udeležencem javljamo, da bodo preskrbljene širame za kolesa, za konje in vozove.

Slovenci v Zagrebu. Bela nedelja je potekla nad vse prištevno lepo in slovesno. Pri sv. Roku smo namreč obhajali petletnico, kar se je začela služba božja za zagrebške Slovence. Sv. mašo je daroval g. svetnik Janez Kalan, ki je bil pred petimi leti prvič zbral peščico vernih Slovencev pri sv. Roku. Tudi popoldne pri večeritvah je imel g. Kalan prelep govor kakor dopoldne. Zvečer ob 8 je bila proslava v Jeronimski dvorani. Po pozdravu našega dušnega pastirja g. Jožeta (med gosti je bil tudi župnik sv. Blaža magr. Kerdž s kaplanom g. Sršo, kanonik Barle Janko in zastopniki žg. gg. salesijancev in frančiškanov), so zaigrali Slomškariji pretresljivo igr. »Podrti križi«. Med odmore je odpel priljubljeni »Slovenski

oktete nekaj ognjevitih pesmi, otroci so deklamirali ljubke pesmice in g. Kalan je povedal nekaj spominov. Tako nam je bela nedelja prinesla res toliko lepega veselja, da je ne bomo izlepa pozabili.

Rovte. Po 20 letih smo imeli tudi pri nas misijon, ki je trajal 10 dni. Trikrat na dan so župljani napolnili cerkev in poslušali lepe govore. Kar tekmovali smo, kdo bo bolj pogosto prihajal. Tudi naši župljani onstran meje so smeli prihajati k pobožnostim. Ustanovili smo Apostolstvo mož in fantov. Takoj se je vpisalo 240 članov. Iskrena hvala vsem, ki so pripomogli do lepega uspeha misijona. — Pozimi je tudi naša prosveta živahno delovala. Posebno živahni so bili prosvetni večeri. Imeli smo tudi kmetsko-prosvetni tečaj, ki se ga je udeležilo 200 ljudi. — Sadržaji bodo v poletju enkrat priredili tečaj za cepljenje vrtnic, za okuliranje sadnega drevja in za nego sočiva.

Raka pri Krškem. V Podulcih je v minulem tednu umrl Glavičev Lojze. Komaj leto dni poročen je odšel za bratom Jožetom, ki je pred nekaj leti našel smrt pod mlatičnico. Pač huda preizkušnja za domače. — Dekleta Mar. družbe pa so pred nedavnim spremlele na zadnji poti Solnovo Julko iz Cirja, ki ji je smrt pretrgala življenjsko nit v cveju let. Večna Luč! — Na cesti med Cirjem in Dolgo rako se mude že nekaj časa delavci. Vzravnana bo tako, da bo peljala za dolgoroško kapelico ter bodo tako odstranjeni sedanjí klanci. — Da se je učiteljsko korporativno udeležilo prošnih procesij, se je mnogo z zadovoljstvom kometiralo. Če bo ono z ljudmi živelo, si bo utrlo pot do ljudskih src.

Smarijeta. Muharjev oče iz Orešja so hoteli pasočemu se volu natakiniti torbo na gobec. Malo so ga sunili, vol se jim je pa z rogmi zaletel v trebuh, da so zaradi notranjih poškodb v kandijski bolnišnici umrli. — V Zburih so pri Novškem doslej še neizsledeni tetovi odnesli žganja in špeha v vrednosti 6000 Din. Delali so tako previdno in izvežebano kot da bi imeli gospodarjev ključ v rokah, ali pa vsej njegov duplikat. Tudi po bojniških vinskih hramovih je bilo zadnji čas več tatvin. Enkrat bo že prišel dan plačila —

Dne 23. t. m. ob 2 ponoči nas je čuden suneč zbudil iz najboljšega spanja. Neka vdova je celo mislila, da ji je mož z onega sveta prišel posteljo ruka. V župnišču je nekemu kipu odlelelo zaplestje na desni roki. — V JRZ je včlanjenih 460 mož in fantov. Za predsednika zveze je bil na ustanovnem občnem zboru, kjer sta govorila ban. svetnik g. Vebler iz Novega mesta in g. inž. Kallošek z Orma, izvoljen naš dolgoletni župan g. Oberč iz Osrečja.

Spodnji Kašelj. Neprestano deževje zelo ovira poljsko delo. Trava, ki je izvršno kazala, polega. Če nam Bog ne da vremena, ne bomo veliko posušili. — Plesi po gostilnah so zaradi odločnih odredb pristojnih oblasti precej ponehali. Gostilničarje plašijo visoke takse. Da tudi zaslužka je vedno manj. — V neki gostilni je prišlo med nekim ljubljanskim »fašistom« in vročim vzgojiteljem do hudega »načelnega« prerekanja. »Fašist« je odnesel bunke v Ljubljano. Kdo mu jih je naložil, nam pa ni znano, ker se je izvršilo zadnje dejanje »politične komedije« na dvorišču.

Litija. Novo župnijo sv. Nikolaja je dobila Litija. Župnija obsega kraje: iz župnije Šmartno: Litija, St. Jurij, Veliki Vrh, del vasi Orbin, del vasi Breg, Tenišje — vsega 1500 duš. Iz župnije Sava: Gradec z 1100 dušami. Iz župnije Vače: del Gradca ter celotna vas Oornji Log s 400 verniki. Skupno šteje nova župnija 3000 duš. K novi župniji Litija sta priključeni obe podružnični cerkvi sv. Katarine na Bregu in sv. Jurija v St. Juriju. Vse obvezne dajatve prebivalcev zgoraj navedenih vasi, oziroma trga, se obvezno prenašajo na duhovščino in cerkvene uslužbence nove župnije. Ustanovitve nove župnije je bila v vsakem pogledu nujno potrebna. Za novega župnika je bil imenovan g. Vinko Lovšin. Zunanja cerkvena slovesnost ustanovitve je bila dne 1. maja. Želimo, da bi nova župnija bila središče in žarišče žive vere in da bi se okrog nje zbirali vsi, ki so dobre in poštene volje. Vsem, ki so delali za ustanovitve nove tako potrebne fare, pa bodi Bog obilen plačnik!

Blato pri Grosupljem. V nedeljo smo imeli čebelarstvo poučno predavanje za podružnico Zalna na Blatu pri Grosupljem, pred čebelnjakom gosp. Škerjanca. Poučeval nas je praktično in teoretično g. urednik »Čebelarja« iz Ljubljane. Predavanja so se udeležili člani podružnice z gosp. predsednikom na čelu, kakor tudi mnogo drugih sosedov-čebelarjev, n. pr. naš stari čebelar g.

Mlin v Pečeh

Spisal Gustav Strniša.

Nadaljevanje

In potem se je tudi spomnil na svojega tovariša grobarja Toneta. Preje se je takim predsodkom smejal, a zdaj je bilo vse drugače. Zdaj je srečal kugo in smrt povsod, kamor se je prestopil. Dan na dan je gledal njuno razdejanje. Zdaj je tudi vedel, da se mora tudi on ozirati na ljudi in stremeči za tem, da bi si bili vsi bratje, sicer bi vse ta strašotna bolezen spravila v obup ter bi naredila iz človeka divjo zver, ki samo kolje okoli sebe in se briga samo zase.

In ni hotel začeti pri Anki, čeprav je opazil, da je postala prilaznejša, če ga je srečala.

Tone je bil srečen, že se je popolnoma približal svoji izvoljenki in se ji razodel. Ni ga odločila in vesel je bil ter kar zadovoljno vršil svojo tegobno službo.

Neko noč je prišel Tone kasno domov, vendar ga je neslo pod Ankino okno. Poklical jo je. Prišla je in pričela sta se pogovarjati.

Prav tedaj je prišel mimo Tomaž, ki je bil spet namenjen v Mesto. Hotel je poklicati tudi oba tovariša, ker je dobil sporočilo, da morajo takoj na delo. In zagledal je Toneta pod oknom ter čul njegove sladke besede.

Počakal je nekoliko ob stari jablani pri poti. Bil je v zadregi, sam ni vedel, kaj naj stori, ker je nerad fanla spravil od okna, prepričan, da se bo Tone po nedolžnem jezil nad njim.

Tedaj se je mladi grobar, ki je bil nekoliko omočen od žganjice nagnil skozi okno in zahteval od svoje drage naj ga poljubi.

Anka ga ni hotela poljubiti. Zaljubljenec pa je moledeval in moledeval.

Tomaž je hipoma spreletelo, da mora ta poljub zabraniti, da se Tone ne sme poljubiti z Anko. Sam ni vedel odkod ta misel, a čutil je v sebi,

da ni vsled ljubosumja. Obšla ga je tesna skrb, da je skoro zakričal:

»Anka, nikar ga ne poljubaj!»

Tone se je ozrl in ga nahirulil, naj gre svojo pot in ga pusti pri miru. Že je objel svoje dekle, ki se je še vedno branilo, vendar jo je poljubil vpricho Tomaža.

Tomaž se je opravičeval:

Takoj moramo v službo! Zato sem prišel, pa ne zameri! Da sem Anko posvaril, sam ne vem zakaj. Obšlo me je nepojasljivo čustveno strahu, da sem se kar zbal za njo. Morda res premalo paziš, ali ne veš, da imaš dan na dan opravku s kužnimi bolniki!»

»O to že vem, še predobro vem, toda ti si ljubosumen na mene, ti motovilo. Lahko noč, Anka, pa dobro počivaj!« je kričnil Tone in skočil na skedenj poklical Tilna.

Kmalu so šli vsi trije proti Mestu.

Grobarji so se šele zjutraj trudni in neprespani vračali domov. Ko so prišli blizu Drage, kjer sta domovala Tone in Tiln, so začuli žalostno brnenje navčja.

»V naši vasi je eden umrl,« je zaskrbelo Tilna, ki je takoj pogledal Tomaža.

»E, kakšen stolec od Morda je umrla Oregorička, saj že leta in leta boleha ter prosi Boga, naj se je usmili in jo enkrat vzame k sebi,« je odvrnil Tone.

Tomaž je molčal.

Dospeli so do Tilnove domačije in tedaj so zagledali na pragu mater, ki je glasno ihtela.

»Matil! Kaj se je zgodilo?« je vprašal sin prestrašen.

Pokazala je v sobo:

»Naša Anka! O, gorje meni!« je reknilo iz matere, ki se je nato onesveščena zgledala na tla.

»Tvoj poljub!« je bolešno vzdihnil Tomaž.

Tiln je prebledel kakor platno. Tone je skočil v kamro in si ruval lase ter rjul kakor zver.

Tomaž je ostal miren. Ukazal jima je, da morata takoj storiti svojo dolžnost. Trdo in jekleno so zazvenele njegove besede. A vedela sta, da ima prav. Takoj so se oblekli v svoje povosčene obleke.

Dvignili so Ankino truplo in ga odnesli na vaško pokopališče, ki je bilo za lučaj oddaljeno. Postavili so krsto v mrtvašnico, da bi videl mrliško še zdravnik.

Vsi trije so raniko še enkrat pogledali, preden so odšli. Tiln je bil ves solzen. Tone je škripal z zobmi in stiskal pesti ter mrmral, da se bo ubil. Tomaž je raniko opazoval in mislil na tisto lepo in prikupljivo bitje, ki mu je ugašlo in mu vzbudilo v srcu blago čustvo. Zdaj je ležalo tam mrtvo in znakačeno, strašotna maska minljivosti.

Odšli so.

Tone je hitel v krmo, kjer je pil vso noč žganje in potem kolovražil po polju, ne vedoč, kje tava. Ko se je prebudil, je ležal v mrtvašnici na tleh poleg mrliške. Dvignil se je in se bolešno še enkrat zazrl v njen obraz, znjokal kot otrok in šel domov.

Zjutraj so Anko pokopali.

7.

Strašni sestri sta se ustavili sredi poljane. Kamor sta se zazrla sta videli samo obup in razdejanie, nikjer ni bilo več veselja in življenja.

»Napreji!« je zofnila Smrt.

Kuga je odkimala:

»Konec! Ognjena bolezen sem in izviram iz zvezd. Moji hod je končan! Kraljevska sestra, posloviva se!»

Razpela je svoj temni plašč.

Smrt jo je molče obela.

In tedaj je Kuga vsa zazarela v skrivnostnem sijaju, ki je plamtel v ognjeni zubeji ter švignil kvišku kakor šop zažganih raket, a se sledeči hip spremenil v blesteč oblak, ki se je razkrojil v višavi.

Košak z Grosuplja. G. predavatelj kakor tudi G. Košek sta nas seznanila z vsemi deli, ki se sedaj opravljajo v čebelnjaku, zlasti o prestavljanju, katero smo tudi praktično izvajali. Na tem mestu se najlepše zahvaljujemo g. Bukovcu in Koškaku, ki sta se naši prošnji odzvala. Prav lepe hvala tudi g. Škerjancu, ki nam je prepustil svoj vzorec čebelnjak na razpologo, da smo mogli delo opravljati, in za pogostitev, ki nam jo je pripravil.

Blagovica. V marcu je smrt precej košila med otroci. Zaradi oslovkega kašlja je umrla kar šest otrok, med temi trije v eni hiši. 23. marca smo pokopali ob veliki udeležbi obče znanega tukajšnjega večjega posestnika Ernesta Cerarja, dne 9. maja je pa umrl mlinar Jožef Pergar. Obna sta bila lepo pripravljena na smrt in naj počivata v miru! — Fantovski odsek Kat. akcije je pozimi kar živahno deloval. Okrog 20 fantov se je tedensko udeleževalo sestankov. Zaradi poljskega dela smo začeli sedaj prekinili s delovanjem, a jeseni se bomo pa zopet polnoštevilno zbrali. — Prvo nedeljo v maju smo imeli visok obisk. Prevz. gosp. nadškof dr. Jeglič s spremstvom nas je obiskal ob povratku iz Marijinega grada. Gospodje so si ogledali tlakovani presbiterij in novo obhajilno mizo v župni cerkvi in novi pokopališki križ. Nova naprave so jim zelo ugajale. — Kriza se pri nas še vedno občutno pozna. Ljudje so prodali krompir za seme in s tem dobili nekaj denarja za nujne vsakdanje potrebe. Kupec je bil toliko, kot še nobeno leto. Je krompir res prvovrsten in se izplača kupiti ga za seme, čeprav je cena malo višja kot za gorenjski krompir na ljubljanskem trgu. Sedaj pa zopet živimo predvsem od upanja na boljše čase. Letina dobro klee, jablane so bile v polnem cvetu. Bog daj srečo, da pridelamo obilo in tudi nekaj odprodamo za odpravo vsakdanjih potreb.

Metlika. V nedeljo popoldne smo imeli hudo nevihto s točo, katere je padala posebno okoli Drašč. Ker je padala med hudim nalivom, ni naredila škode. V torek popoldan je zopet prihrumela od Gorjancev nevihta s točo, katere je bila debela tuninam kakor kurja laica. Nevihta je naredila veliko škodo po trtju, posebno na po polju. Žita so zbita in polčena po tleh, da je žalostno pogledati. Krompir in krompir, ki sta v začetku rasti, sta zbita v zemljo. Ljudje žalostno gledajo v bodočnost. Lani pozeba in strašna suša, letos pa spet toča. — Vinske gorice so letos dobro nastavile in so bili ljudje veseli, da letos ni bilo pozebe. Košnja se je začela. Trave je dovolj, vremena in solca pa premalo. — V Draščih in oko-

lici je v torek med dežjem padalo žveplo, katero se je nabralo po kapnicah in lužah; odkod je prišlo žveplo ljudje ugrabljajo, ali iz ognjenika ali kje drugod. — Okr. glavarstvo gre iz Metlike Te novica je šla od ust do ust. Nekateri so bili zaradi tega potrti, večina pa vesela, ker leh par let, odkar je srez v Metliki, je bilo izrečenih mnogo kazni za naše ljudi pod bivšim režimom. Če je kdo naših vprico župana ali katerega režimovca le kihnil, je bil že ovaden na srez, da je protidržaven. Dostl je primerov, ko so župani tekali na srez zaradi samih ovadb. Zdaj pa hodijo okoli naših ljudi in prosijo, naj se podpišejo, da bi ostalo glavarstvo še nadalje v Metliki, da je to potrebno z gospodarskega stališča itd. — Ali je bilo tudi takrat merodajno stališče, ko so se gospodje skoraj zaklepi proti Vinarski zadrugi in so s pomočjo sreza vršili revizijo in zadrugo na občnih zborih hoteli dobiti v svoje roke? Samo našim možem hvala, ki so trdno držali zadrugo v svojih rokah. Ali mislite da je n. pr. G. Nemanič pozabil, kaj so delali z našimi ljudmi. Večina ljudstva je za ukinitve glavarstva v Metliki, ker koristi imajo od tega samo redki, večina pa zgubo.

Davča. Zadnji majnik je praznik Naše Ljube Gospe presvete Sreče Jezusovega. Mnogi romarji bodo kar strmeli, ko bodo videli, kako prelep veneec žarnic obdaja in okraja Marijo. Glavno zaslugu za ta velik napredek v naši mišni planinski cerkvi ima tukajšnji posestnik in gostilničar Jemec, ki je brezplačno dal električni tok ter ga prav tako tudi sam mojstrsko napeljal. Naj bi Marija njemu in vsem svojim častilec sprosila venec nebeške luči!

Kranj. Dekliški vzgojni zavod Marijanišče sprejema za šolsko leto 1936-37 gimnazijske učenke od prvega do osmega razreda. Od drž. realne gimnazije je oddaljen le nekaj minut. Sprejema telesno zdrave, pravno nepokvarjene in dobro vzgojene učenke ter jim nudi skrbno nadzorstvo, zračno in sončno stanovanje z velikim vrtom, dobro in tečno hrano in vso drugo oskrbo. Zavod vodi Jožka Seelre iz Maribora in vzgajajo poverjeno jim žensko mladino po krščanskih vzgojnih načelih. Pojasnila daje vodstvo Marijanišča v Kranju.

XII. romanje na sv. Višarje priredi Prosvetna zveza 1. in 2. avgusta. Vlak odpelje iz Ljubljane 1. avgusta zjutraj ob 7.30 in pride še pred 12 v Zabnico, odkoder se romarji podajo na goro. Zvečer ob 7 pridiga v cerkvi, nato rimska procesija, katere so zaključili s petimi litanijami in s blagoslovom. Naslednje jutro se bodo začela sv. maše

ob 4 s cerčevnim govorom in skupnim obhajilom Slovo od Višarj ob 10, odhod iz Zabnice ob 2 po poldne, prihod v Ljubljano ob 6 zvečer, tako da imajo udeleženci zveze na vse strani Celokupni podatki, t. j. vožnja od Ljubljane do državne meje ter od državne meje do Zabnice po Italiji ter dovoljenja znašajo Din 80.— Prijaviti se je do 1. julija, treba je poslati sliko. Oblika slike naj bo 6x4 cm, zadaj na sliki naj bodo naslednji podatki: ime, priimek, rojstni dan in leto ter kraj rojstva in bivališče, ime očetovo in ime matere. Pri vsaj slovesnosti se bodo pele pesmi, ki so se pele ob priliki evharističnega kongresa. P. t. župni uradi se naprošajo, da blagovolijo svoje farane opozoriti na to romanje, saj veže marsikatero na to božjo pot verska zaobljuba in je na ta način podana možnost, da to izvrše. Vse prijave sprejema Prosvetna zveza, Ljubljana, Miklošičeva c. 7.

Iz naših društev

Prosvetni dan za Gorenjake, zlasti za ljubljansko okoliščino, bo 4. in 5. julija v št. Vidu nad Ljubljano. To bo obenem tudi spominska slovesnost 1060 letnice smrti sv. Metoda. Ena najstarejših kulturnih organizacij, ki je včlanjena v Prosvetni zvezi v Ljubljani, je Blaž Potočnikova štalnica v št. Vidu nad Ljubljano. 70 let vrši svoje kulturno poslanstvo in marsikatera prosvetna ustanova, pa tudi dobrodelna in zadruga je izšla iz štalniških prostorov. Na predvečer nedelje, ki je posvečena sv. Cirilu in Metodu, t. j. 4. julija, zvečer ob 18 promenadni koncert pred šolo. Ob 20 bo v domu igra »Zlatoreg«, v nedeljo 5. julija bo ob 9 v. m. šla na prostem s cerčevnim govorom. Med sv. maše pojejo združeni pevski zbori. Ob 10 bo prosvetni tabor za Gorenjake. Popoldne ob 15 bo služba božja, nato pevski in godbeni koncert. Ker je to združena prireditel vseh prosvetnih društev ljubljanske dekanije in Gorenjske, naj bo tudi zunanji sijaj lep in dostojen. Fantovski odseki in deklinski krožki, kakor tudi ženski odseki naj še sedaj niso, kako bodo z lepi pristnimi narodnimi pesmi povečevali to izredno slovesnost. Društva naj prijavijo udeležbo do 15. junija Blaž Potočnikovi štalnici v št. Vidu nad Ljubljano.

Prosvetni praznik priredi 21. junija prosvetni društvo v Šmartnem pri Kranju. Ta dan to slovesno blagoslovitev nove društvene zastave, katero bo blagoslovil predsednik ljubljanske Prosvetne zveze g. dr. F. K. Lukman. Vsa sosednja društva naj s svojimi zastavami ta dan pohite v Šmartno pri

Smrt je ostala sama. Njenega veselega rojanja je bilo konec. Spomnila se je, da bo morala spet počasi zalezovati ljudi in se boriti za nje, ne kakor zdaj, ko je brezskrbno uganjala veselo orgije.

Globoko se je sklonila. V luninem svitu je zasijala njena gladka lobanja in Smrt se je počasi napolnila čez poljano ter zamišljena vtonila v mlečni mesečini. (Konec 2. dela.)

TRETI DEL.

1.

Ločnikova Spela ni bila navadna, beratica, oglasila se je samo na svete čase tu in tam, kjer je ostala navadna nekaj dni, a potem je odšla in in ni bilo več zlepa na spregled. Bila je silno skromna žena, vse, kar je dobila, je znala s pridom porabiti, potrebovala pa je silno malo. Živela je v svoji koči na nizkem griču, ki je bil oddaljen koki dve uri od Peči nad vasico Skrihevo, ležečo med zelenim sadnim drevjem. Starica se je vsa sključena in nezadna počasi pomikala po ozkih vaških ulicah, njene majhne sive oči so bile zelo žive in so budno opazovale okoli, velike krepke ustnice so ji podhrtevale. Njen široki obraz je bil tako ostro gubast, da je bil kakor narezljan, a okrogla glavica v rjavi snazni tudi ji je vedno kimala, saj se je Spela mnogo pomenkovala sama s seboj, si včasih glasno odgovarjala, kimala in se smehljala predse.

Ženica je vedno zanimalo življenje. Vse je hotela vedeti, kaj se po svetu godi, kakor keko se imajo v sosesčini. Rada je poizvedovala o vsaki stvari ter potem povedala kaj zanimivega, kar je sama spretno obrnila po svoje, ne da bi koga žalila. Govorila je modro in prikupljivo ter vse obrnila na šaljivo plat. Sicer pa ni bilo na njeni pojavi prav nič smešnega. Ljudje so jo radi imeli, nikjer se ni usiljevala, če je naletela na slabo voljo, jo je s svojo prirojenjo dobrodušnostjo kmalu zabrisala. Če pa je starica opazila, da je kdo radi ne nejevoljen, se je kar takoj odpravila in se ni več pri-

kazala v hišo, če je ni dotičnik sam povabil, naj spet pride, kar je potem rada storila in se pri-smehljala v hišo vsa prijazna in neprisižena.

V Spelinem ponašanju je bilo nekaj prikupljivega in privlačnega, kar je bilo menda posledica njenega velikega samozatajevanja, saj se je v življenju vedno brzdala, prezirala lasne želje in našla v tem neko posebno uteho. Njeno življenje je bilo bedno življenje preproste kmečke dekle, ki stara ni več za delo in mora od hiše do hiše.

Ker pa je vsled svoje bolehnosti telesno že zgodaj oslabila, je že rano morala vzeti v roke trnjevo bernaško palico in se napotiti po tegobni poti prosjakov.

Spela je bila teta Ločnikove Mince, ki jo je ljubil Pečovski še pred leti, ko je bil mlad fant. Nekega poletnega dne se je starica pojavila v mlinu, kamor je prihajala vsako leto samo trikrat a je tedaj ostala kar po leden dni.

V Pečeh ni bilo več nekdanje živahnosti, odkar se je preselila gospodinja na boljši svet. Mrka delavnost in tesna enoličnost sta se krepko zagodili med minske stene in nihče ju ni mogel odvrniti ter ju tudi ni poskušal, kakor bi moralo prav tako biti. Gospodar je hodil vedno zagrenjen okoli. Vse je bilo pogreznjeno v delo, ki zdaj ni bilo tako živahno in veselo kakor nekdanj, saj mu je manjkalo prevega življenja. Mlinar je bil vedno zamišljen in nejevoljen, moral je prenašati vse skrbi sam in to ga je mučilo.

Ko je zagledal Spelo, se je kar nekam razveselil. Starica je šla v mlin, kjer ji je odmeril počitno mero moke in jo potem sam povabil, naj gre tudi v kuhinjo, češ da se ji vendar še nikamor ne mudi.

»O, saj še ne grem, nikar se ne bojte za mene, vsi me boste še sili čez griolo« je živahno odgovarjala.

Gospodar ji je prijazno pokimal in delal dalje. Ko je kasneje prišel v kuhinjo, je res starico sedela za mizo in počasi srkala mleko iz njave skleda.

»Spela, pri nas je zdaj vse nekam dolgočasno! Delamo in se trudimo, vendarle se mi vidi vse tako zaspano kakor mrtvo. Hudo je, če ni gospodine v hiši! Kaj pa drugače? Ali je kaj novega?« je spraševal Pečovski.

Ženska ga je zvedavo pogledala, resno pokrimala in kakor na vzmeti vrgla iz sebe:

»Mincin mož je umrl!«

Pogled se ji je zagrizel v minarja, njene oči so ga ostro opazovale in čakale na učinek teh besed.

Ali je mar že vedel, da je Minca vdova, saj se mu obraz ni nič spremenil. Zazdelo se je, ki vendarle, da mu je okoli oči nekaj lahno, komaj zaznavno vztrepetalo, a sama si ni mogla trditi tega, saj je ostal obraz negiben.

»Kaj bo pa zdaj? Ali se bo spet omožila? Koliko je že stara?« je poizvedoval gospodar, a ni ji gledal v oči, temveč nekam predse, kakor bi govoril tja v božji dan.

»Sam dobro veš, da je deset let za teboj. Čez dve leti jih bo štirideset, ti pa petdeset. Da, da, gospodar, čas beži in starost se vsiljuje, čeprav je nihče ne kliče.«

»Da, res je!« je odjeknilo iz njega, ki se je ustavil pod oknom in se nekam razmišljen zastimel v svojo jutro.

»Družine nima, posestvece je nezadovoljena, sicer je samo pol grana, a upa si ga obdelati s hlapcem. Ne bo se več omožila. Pravi, da ni bila srečna!« je jeknilo iz tebe.

»Ni bila srečna! Tudi jaz nisem bil resnično srečen, a kazal sem zadovoljni obraz in hotel sem biti zadovoljen, kajti prav ljubezni sem se odpovedal tedaj, ko sem spet ljubil pred oltar!« si je mislil Pečovski, a rekel ni ničesar.

»Kaj pa vi gospodar,« je udarilo iz Spele, ki ga je včasih vikala, a drugič spet tikala. Kaj pa vi, saj bi se morali pač še enkrat ženiti! Kako vam bo mogoče vztrajati brez gospodine, pa na takem posestvu in pri tolikem delu. Morda mislite, da boste zmogli, pa ne boste, nikoli ne!

Kranju in pozdravilo novi društveni prapor. Slovesnost se vrši po naslednjem sporedu: v nedeljo 21. junija ob 8 se zbere narodne noše pred šmartnskim prosvetnim domom, odhoder se ob pol 9 razvije sprevod po Strazliču. Ob 9 bo slovesna sv. maša, po maši slavnostni govor in blagoslovitev zastave. Po sv. maši bo na prostem vrtu šmartinskega doma nastopil slavnostni govornik dr. Šmajd, odvetnik iz Radovljice. Ob tej priliki se bodo tudi zabijali spominiki žebli v drog zastave. Popoldne ob 14.30 bodo pete litanije v župni cerkvi, nato pa na vrtu šmartinskega doma prosvetna prireditve. Društva, ki se nameravajo v večjem številu udeležiti slovesnosti in žele, da se jim prekrbi kobilu, se morajo javiti do 10. junija.

Nova Oselica. Dramatični odsek Prosvetnega društva uprizori na Binkoštno nedeljo po šmartniskih v Prosv. domu krasno igrano: Miklovo Zelo. Igra je povest iz turških časov. Ker je obenem tudi zadnja prireditev dramskega odseka v tej sezoni, zato se udeležite v velikem številu. Igra je jako lepa, pestra in napeta. Pridite, ne bo vam žal! — Pripravljalni odbor za postavitve spomenika pok. gg. župnika Ivanu Lončarju in Valentinu Miheliču, je sedaj dovršil svojo nalogo in postavil spomenika. Spomenika sta lepa in delata kras celumu pokopališču.

St. Jakob ob Savi. Pevsko društvo »Štirjanček, Šmartno«, priredi na binkoštni ponedeljek v Prosvetnemu domu v St. Jakobu koncert. Na sporedu je moški in mešani zbor, opereta »Cevljari in vrage in godbene točke. Začetek ob 3.

Ješica. Katoliško prosvetno društvo priredi v soboto 30. maja po šmartniskih ob pol 9 svečer v cerkvenem domu film »Fabiola«. Vsi vabljeni! **Preizganje.** Prosvetno društvo vprižori na binkoštni ponedeljek po maši ob 10 v Ljudskem domu ljudsko igrano s petjem v štirih dejanjih: »Črna žena«. Igra je prirejena po znani povesti, ki je svoj čas izhajala v »Domoljubu« in je vzbudila toliko zanimanja. Vabimo poleg domačih faranov tudi sosedne župnije. Pridite in združite s obiskom predstave prijeten binkoštni izlet k Sv. Marjeti prežganjski!

Sodražica. Na binkoštno nedeljo, dne 31. maja ponovi Prosvetno društvo dramo »Matic, ki je pri prvi uprizoritvi žela popolno priznanje. Pred igro bo nastopil tudi moški zbor in zapej venček slovenskih narodnih pesmi. Vabimo vse naše prijatelje, da se te prireditve gotovo udeležijo.

V vsako hišo »Domoljuba«!

Ugašajoče sonce

(Prevedel Vinko Lovšin.)

(Nadaljevanje.)

Poizkusi ubežati so bili za bojazljivce zaman. Ravno tako hitro kot so bili prišli, so se zopet vrnili v kapelo. Vojaki mestnega prefekta so bili že tako blizu. Že je na več mestih pojil žarek njihovih bakelj in slišati je bilo njihove klice.

Tedaj so vsi kristjani poklekli in goreče molili. Samo trije gladjatorji, ki so bili najbrž začetniki v krščanski veri, niso hoteli poslušati svarila duhovničkovega. Z golimi meči so se vstopili pri vhodu kaple.

Servij je bil s pomirjevanjem Tuznelde tako zaposlen, da se v začetku niti zmenil ni, kaj se godi okrog njega. Šele ko je orožje udarilo ob orožje, je dvignil glavo in je nehote položil roko na meč.

Gladjatorji, ki so s svojimi telesi zaprli vhod, so se postavili proti vojakom mestnega prefekta v bran z obupnostjo izgubljenih. Njihovi udarci so švigali tako hitro, da je bil blek njihovih mečev podoben žvižgačim strelcem. Toda boj je bil kratek in brezuspešen. Zunanji stoječi vojaki so ugasnili svoje baklje tako, da niso mogli gladjatorji videti svojih sovražnikov in so večkrat mahnil po zraku. Sami pa so bili razsvetljeni od lučice v kapeli in so bili vidni. Skoro istočasno so vsi trije padli in čez njihova trupla so vdrl vojniki s krikom: »Pred leve s kristjani! v kapelo. Nihče od abrahanih ne želi imi upiral. Spoznavalci nove vere so voljno izegnili svoje roke v verige.

Mucijo, ki je kot neprisotna že vedno klečala, je pograbil rdečelas močan hrust za lase in jo prisilil vstati.

Ob pogledu na to sirovost napram tako spoštovani plemiknji, je izgubil Servij zavest.

Kmečka zveza

Na Vnebohod je bila ustanovljena Krajevna kmečka zveza v Velikih Laščah. Dasi se je prejelo nedeljo vrtil tanki velik politični šhod in je bil občni zbor Kmečke zveze razglašen šele istega dne, se je zbralo v dvorani Zadrutnega doma okrog 100 kmetov in kmečkih fantov, ki so z velikim zanimanjem sledili izvajanjem zastopnika glavnega odbora. V odbor so bili izvoljeni sami ugledni gospodarji in preizkušeni javni in zadrutni delavci, kar je zadostno jamstvo, da bo ta organizacija uspešno zastopala kmečke koristi.

V nedeljo, dne 24. maja, je bila ustanovljena tudi Krajevna kmečka zveza v Begunjah pri Cerknici kot prva v logaškem okraju. Čeprav je kmečki življenjski položaj v tako težkem položaju, kot malokje, je vendar značilno, da se je ravno kmečke zveze oklenil z neomejenim zaupanjem. Za načelnika te Krajevne kmečke zveze je bil izvoljen znani borec za kmečke pravice tov. Kranjc Jakob, pos. v Topolu. Tudi ostali člani odbora so po večini mlajše moči, kar je še posebej razveseljuje.

Istega dne je bila ustanovljena tudi Krajevna kmečka zveza v Šmartnem pod Šumarno goro, kjer je zastopal Glavni odbor sam predsednik Kmečke zveze g. Brodar, ter še v nekaterih drugih krajih.

Iz pisarne Kmečke zveze

Tiste pripravljalne odbore, ki še niso vložili pravil, ponovno prosimo, da to takoj store. Organizacijsko delo mora biti čimprej dovršeno, da bo organizacija lahko začela z izvajanjem natega programa.

Pospešite ustanovne občne zbore! Mnoge Krajevne kmečke zveze, ki že imajo potrjena pravila, odlagajo ustanovne občne zbore brez prave potrebe. Zato prosimo še enkrat izpeljite ustanovne občne zbore, kakor hitro mogoče.

Govorniki! Zaradi velikega števila občnih zborov, ki se sedaj vrše, je nemogoče, da bi glavni odbor poslal na vsak občni zbor zastopnika kot govornika. Zato si, kjer je to le količiki mogoče, pomagajte z lastnimi močmi, oz. se obrnite na zastopnika Vašega okraja v Glavnem odboru. Predvsem pa: Ne odlagajte zaradi tega občnih zborov.

Poročila! Mnoge Krajevne kmečke zveze, ki so že imele ustanovne občne zbore, še niso poslale Glavnemu odboru tozadnega poročila. Nujno prosimo! Za one organizacije, ki občne zbore šele prirejajo, pa velja: Takoj po izvršenem ustanovnem občnem zboru pošljite Glavnemu od-

RADIO

Vank dan: 12 Plošče, 12.45 Vreme poročila, 13 Cas, 13.15 Plošče, 14 Vreme, borzo, 17 Cas, vreme, poročila. — **Četrtek, 23. maja:** 18 Rad. orkester, 18.40 Slovensčina za Slovence, 19.30 Nacionalna ura, 20 Romantična glasba, 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, 22.15 Lahka glasba. — **Petek, 29. maja:** 11 Soliska ura, 18 Zenska ura, 18.20 Reprodukcijski koncert, 18.40 Delavska ura, 19.30 Nacionalna ura, 19.50 Otvoritev razstave bratov Vidmarjev, 20.10 Akademija slepih, 21.30 Plošče, 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, 22.15 Radijski jazz. — **Sobota, 30. maja:** 10 Prenos otvoritve ljubljanskega velesejma, 18 Radijski orkester, 18.40 O varstvu planske flore, 19.30 Nacionalna ura, 19.50 Zunanji politični pregled, 20.15 Vojaška godba, 20.50 Esperantska akademija, 22 Napoved časa, vremena, poročila, 22.15 Radijski jazz. — **Nedelja, 31. maja:** 8 Plošče, 8.45 Napoved časa, poročila, 9 Verski govor, 9.15 Prenos cerkvene glasbe, 10.15 Plošče, 10.30 Otvoritev esperantskega kongresa, 11.15 Prenos promennadnega koncerta, 13 Plošče, 17 Ogled godzarske razstave na velesejmu, 17.20 Koncert Radijskega orkestra, 18.30 Slike Matiček govori in poje, 19.30 Nacionalna ura, 19.50 Prenos šmartniz iz cerkve sv. Cirila in Metoda, 20.30 »Kdo je blazen?«, komedija, 21.15 Prenos z velesejma, 22 Napoved časa, vremena, poročila, objava sporeda, 22.30 Večer za naše izselence. — **Ponedeljek, 1. junija:** 9 Sopek pozabljenih, 9.45 Verski govor, 10 Prenos cerkvene glasbe, 11 Plošče, 11.30 Mladinska ura, 12.15 Operni spevi in fantazije, 13.20 Radijski orkester, 17 Pesmice in pesmi, 17.45 Gustav Striška čita, 18.15 Plošče, 19.30 Nac. ura, 20 Večer cerkvene glasbe, 21 Venčki nar. pesmi, 22 Napoved časa, vremena, poročila, objava sporeda, 22.15 Prenos lahke glasbe. — **Torek, 2. junija:** 19.30 Nac. ura, 19.50 Plošče, 20.10 Vzgojni pomen celega človeka, 20.30 Koncert pevskega zbora »Grafika«, 22 Napoved časa vremena, poročila, objava sporeda, 22.15 Pesmi za ples. — **Sreda, 3. junija:** 19.30 Nac. ura, 20 Prenos opere iz Ljubljane.

bora »Poročila o ustanovnem občnem zboru«. Obrazec so prejeli vsi pripravljalni odbori. Ob enem pošljite kratke dopise tudi v kmečke liste, ki se pri Vas štajo.

Novizvoljene odbore opozarjamo na okrožnico št. 1, toč. 4, 6, 7, 8 in 9.

Pozabil je, da mora spoštovati oblasti, kot nosilec rimskih vojaških časti, čeprav v surovem ravnanju izvrševalcev cesarskih povelj, in je skočil razjarjen zraven in tako udaril vojaka s pestjo v obraz, da se je zvalil na tla in izgubil šlem. Toda ta trenutke je pograbil Servija voč rok, ki so ga hotele vreti na tla. Uprl se je z vso močjo napadalcem, se jih otrese, potegnili svoj meč in mahal grozno na desno in levo. Toda vojaki so ga od vseh strani obkolili in ko so mu od zadaj vrgli zanjiko okrog vratu, je padel znak. Takoj je pokleknila gruča vojakov nanj. Zaman se je skušal vzravati. Tepli so ga s pestmi in zvezali.

Medtem je prišel rdečelasec k zavesti in hotel besno poriniti svoj kratek meč v prsa premaganca. Toda jeklo je odletelo.

»Pes ima oklep!« je zakričal razjarjeni vojak in strgal Serviju plašč in obleko na prsih.

Komaj je to storil, že je prestrašen odskočil in smrtnobled zamrmral avojim tovarišem: »Prefekt legij!«

Poparjeni so gledali vojaki na ovojko in zlato verižico.

»Prefekt!... prefekt!« so vsi šepetali.

Eden pa, ki se je bal posledic za svoja dejanja, je svetoval, naj zadrgejijo zanjiko okrog Servijevega vratu. Vojak je mislil, da je bolj mrlor, kakor živ, ker ni dal Serviju nobenega glasu od sebe. Zato se ni bal svojega mnenja glasno povedati, da ga je celo Servij slisal.

»Da, prefekt sem jaz!« je sedaj ta zaklical kar je mogel glasno. »Kje je vaš stotnik?«

Stotnik se je ravno pojavil na vhodu. Pozabil se je, da ustreže klicu. Hitro je prižgal bakljo na oljnati svetiljki v kapeli in posvetil Serviju v obraz.

»Slavni prefekt Servij Klavdij Kalpurnij! Vzd preče!

Ko je bil prost vezl, se je Servij vzravnil, stegnil ude in zmerjal centurijona: »Vi hočete

biti vojniki? Samo roparji napadejo tako stare in žene!»

»Mi vršimo samo povelje mestnega prefekta,« je odgovoril prizadeti.

»Vem. Toda prefekt vam ne ukazuje grodo ravnati z nesrečniki, ki nimajo orožja.«

Stotnik je nekaj časa molčal, potem pa, ko se je spomnil svoje dolžnosti, je vprašal: »Slavni prefekt, ti menda nisi priatelj orientalskega praznovanja?«

»Jaz spoznavam vero božanstvenega imperatorja! Prišel sem semkaj, da odpeljem svojo nevesto, katero sem tukaj našel.«

»Ono, tako lekanjo?« je vprašal začudeno stotnik in pristavil: »Ukaži, glavni prefekt, le mi ti jo takoj izročijo.«

Tuznelde je stala zvezana, kot vsi drugi kristjani, poleg Mucije.

Servij se ji je približal, ji gledal dolgo v oči in govoril nato s poudarkom: »Ti nisi kristjana, Tuznelde. Povej centurijonu mestnih vojakov, da si iskala tu zavetja pred Fabijevim preganjanjem. Reci, Tuznelde!«

V njegovem tresočem glasu je bila vroča prošnja.

Smrtna tišina je zavladala v prostoru. Oči vseh so bile uprte na Germanko. Ta je sklonila glavo. Njene poteze so izdajale hud notranji boj. Končno je govorila s strganim glasom: »Moja duša bi bila pogubljena, ako bi zatajila Boga kristjanov. Duša preživi telo! Oprostite, Servij!«

V kapeli je bilo še tišje. Slišati je bilo samo hitro Servijevo dihanje. Nekaj časa je stal tu s povešeno glavo — nato je stegnil svojo roko proti centurijonu in rekel: »Stori, kar je tvoja dolžnost!«

Molče je dal stotnik znamenje za odhod. Hitro so prižgali nekaj bakelj in vod se je začel pomikati.

Brez tožbe so stopali kristjani za vojaki in polnili z rožljanjem verig grobno tišino pod-

P I S A N O P O L J E

Otok brez ljudi

Blizu polotoka Koree leži otok, na katerem ne more živeti noben človek. Zakaj na tem otoku mrgoli strupenih kač vseh vrst. Ko so Japonci zasedli Koreo, so nameravali na otoku zgraditi velik morsk svetilnik in so zato napovedali kačam vojno. Kače pa so bile silnejše od japonske armade in japonskega brodograja. Pozneje je vlada poslala na otok nekega znanstvenika, ki je ugotovil, da ni mogoče niti deset metrov prodreti v notranjost otoka, ker je površina posuta z nešteto kačami vseh vrst. Uganka je, s čim se živali preživljajo. Sluti se, da skrbijo za hrano ptičje jate, ki se vsako leto selijo iz ali v Sibirijo. Japonci so hoteli kače uničiti z ognjem, da so naleteli na velikanski odpor Kitajcev, katerim so kače svete živali.

Kdo jih razume?

Med tem, ko se v Španiji pripravlja k oblasti krvava vlada, piše časopisje, da narod, ki se ga ta obrat najbolj tiče, sploh ne zmeni za zlo, ki se mu bliža. Množice se navdušujejo samo za znane bikoborbe.

Španca je težko razumeti. Pri procesiji v Sevilji je bilo mnogo socialistov. Med njimi je korakal tudi rdeči minister Blaško Garzon v oblačilu bratovščine, ki ji je član. Vse je hotelo cerkvene zastave nositi.

Ob povratku 121 komunistov iz Sovjetske Rusije v Španijo, jim je šlo nasproti 1000 avtomobilov in velika množica s cerkvenimi zastavami jih je navdušeno pozdravljala. In dečki in deklice so prepevale revolucijo.

zemskih prostorov. Kadar so šli mimo sarkofagov in slavnih grobov, je zadonelo iz njihovih ust: »Sveti ... prosí za nas! Sveti ... prosí za nas! Iz sten so gledali na nje odprti grobovi, pripravljeni, da sprejme nove mučence.

Ravno se je začelo daniti, ko je dospel prevod na površje zemlje.

Zopet je zadonelo konjsko peketanje po bazaltu apjijske ceste, a sedaj sta dirjala samo dva jezdeca skozi goste gozde zimekega jutra. Tretji skrivni sel, se je dal skupaj z drugimi kristjani zvoziti, čeprav bi bil moral varovati svojo službo.

Molče je jezdił Herman poleg Servija. Stari vojščak ni nič vprašal. S krvjo omadeževana in raztrgana obleka, kot brazgotinast in omadeževan obraz prefekta so mu dosti povedali. Vedel je, da je v mestu mrtvih prišlo do boja, v katerem je njegov poveljnik podlegel. Najbolj je govorila Tuzneldina odsotnost. Ni si pa mogel ustvariti prave slike o poteku, a si ni za to belil glave.

Publij se je bil ravno zbudil, ko je prišel Servij k njegovemu ležišču. Prejšnji dan ni nič videl prijatelja. Nenaden njegov pojav tako zgodaj je moral pomeniti nekaj presenečljivega.

»Ali si našel Tuzneldo?« je vprašal in ker ni dobil odgovora, je opazoval prefekta z vprašujočim pogledom in pristavil: »Ti si se moral za njo boriti?«

Servij ni mogel dati nobenega odgovora. Odprl je usta kot iz vode potegnjena riba in se boril s sapo.

»Ali si imel nesrečo? Ali so ti jo ugrabili?« je vprašal Publij ves potrjen in skočil iz ležišča. Servij se je le enkrat potrudil, potem je šele izsilil besede: »Tuznelda in Mucija sta v ječli.«

»V ječli? ... Tudi Mucija?«

»Kristjani ... grobičarji ... mestni prefekt ... je zopet komaj spravil Servij iz sebe.

narne pesmi z isto ognjevitostjo, kakor so pri velikonočni procesiji peli svete pesmi.

Pa hitro jih bosta minula navdušenje in ognjevitost. Če ne prej, tedaj, ko jim bo sovjetski odposlanec Bela Kun puščal nekoliko krvi, kakor jo tudi oni vsak dan puščajo svojim bivolom za veselje in zabavo.

Največji sovražnik Evrope

Te dni je bilo na Dunaju otvorjeno zborovanje vseevropske zveze. Uvodno je govoril minister Hamerstein, ki je naglasil potrebo, da se Evropa spet znajde v želji po miru in enotnosti. »Smrtni sovražnik Evrope je nacionalizem, ki hujska narode med seboj in ogroža kulturno občestvo. Vsi narodi bi morali vedeti, da je kulturno občestvo narodov vzrostlo iz skupne njihove usode.« Za njim je govoril predsednik vseevropske zveze grof Coudenhove-Kalergi o preureditvi Evrope.

„Nuna“ z revolverjem

V neke vas na vzhodnem Poljskem je prišla skromna nuna z namenom, da bi napravila vaškim dekletom versko predavanje. Nastanila se je pri kmetu Stanislawu Dominiku in ga prosila za prenočišče. Kajpada si je po božna družina štela v čast prenočiti takega izrednega gosta. Takoj je bila hiša polna vaških deklet, ki so se z nuno prijazno in spoštljivo razgovarjale. V tistem pa pride v hišo neki šofer, ki je ravno tam mimo vozil. Radoveden vpraša, kaj ta družba pomeni. Ko mu povedo, da bo nuna imela predavanje za va-

»Pomiri se,« je rekel Publij, ki je bil sam najbolj razburjen, »in govori razločno. Jaz te ne razumem.«

»Ujeli so jih v podzemskih prostorih kristjanov.«

»Kdo? Koga?«

Pretor je skočil s postelje, potresel Servija za rame in pristavil: »Kaj je prišlo na te? Vzbudi se ... stremi se!«

»Zvezane, grdo ravnanje ... odpeljane! ...« je zopet komaj izsilil Servij in se težko vsedel na stol.

»Ako te niso tvoje oči varale, Servij, tedaj so mi bogovi naložili težko pokoro za grehe mojih prednikov ...« Vzdihlil je in pristavil s slabotnim glasom: »O Mucija, Mucija, zakaj si mi to storila?«

»Reši jo!« je svetoval Servij odločno. »Nobena druga ni tako vredna tvojega imena, kot ona.«

»Komaj par dni sem pretor v Rimu,« je odgovoril Publij, »in jo bom moral soditi. Zopet je stienil roko na srce.

15.

Na Kapitolu pred mamertinsko ječo se je zbrala gruča radovedne druhal, ki je pričakovala, kako bodo peljali ujetnike v sodno dvorano. Bedni lenuhi, ki so vedno iskali kratkočasje, so pričakovali danes zanimivih prizorov. Kajti ni jim bilo vsaki dan dovoljeno, da so se napasli na članu senatorskega rodu.

Včasih, za časa Domiciana, so se vrata državne ječinske večkrat odprla nosilcem patricijskega škrlata. Člani najzaslužnejših rimskih rodov so prekorčili prag v skalo vsokane vlažne dupline, da stopijo zopet na dnevno svetlobo v spremstvu rablja. Toda le zelo stari ljudje se tega še spominjajo. Ko so pa Antonini sedeli na prestolu, so se trenli pred pravičnostjo pretorjev samo pravi zločinci. Meškan se ni več strašil slabe volje imperatorja.

ška dekleta, se mu je to malo čudno zdelo. Pogleda nuno natančneje, pa se mu takoj zbudi sum, da to v resnici ni nuna, ampak preoblečen možki. To sumno tajno izrazi tudi kmetu. Ta je šel iskat še nekaj sosedov, ki so dozdevno nuno prijeli. In res se je izkazalo, da je bila preoblečen možki. In kakšen! Ropar! V njegovi potni torbici so našli dva revolverja in več vlomilskega orožja. Priznal je, da je samo predhodnik večje roparske tolpe, ki bo ponoči navalila na vas, da jo izropa. Vsa vas je bila takoj pokonč. Možki so nabasali puške in revolverje in stali na straži, dobro skriti. Ko se tolpa, ne slu-teča nevarnost, pritiho-tapi v vas, je izza kritij začelo pokati kot bi bila vojska. Roparji so vsi zmešani bežali sem in tja, a povsod so naleteli na isti pozdrav. Dva sta obležala mrtva, par jih je pa odneslo pete, a brez plena. Gorje vaščanom, če bi jih ne bilo bistri-oko šoferjevo rešilo.

Kaznovano bogoskrunstvo

Bilo je v Nemčiji. Stirje mladeniči so se spravili nad neki poljski križ. Odbili so nogo, nato pa ostalo Kristusovo telo odtrgali z vilami. Sredi leta 1935 so bili vsi stirje mrtvi. Eden med njimi 21 letni mehanik se je smrtno ponesrečil pri delu 14. III. 1934. Težak kos železa mu je namreč padel na nogo, zastrupila se je kri in je podlegel poškodbi. Drugi 37 letni se je smrtno ponesrečil v kamnolomu. Tretji, gozdni delavec, je umrl 30. I. 1935. Deblo je padlo nanj in po njem je bilo. Četrti se je utopil pri kopanju 31. V. 1935. Njegovo truplo so potegnili iz vode z vilami. To je bil tisti, ki je svoj čas z vilami odstranil Kristusov lik s poljskega križa.

Ovaduštvo je prenehalo biti vsakdanja običaj. Zlobnost si ni več utirala pota do služb in do časti. Razžaljenje veličanstva ni bilo več na dnevnem redu. S to spremembo pa druhal ni bila več zadovoljna. Mesto da bi se Marku Avreliju zahvalila, da je v vsakem državljanu — o sužnjih seveda ni bilo govora — priznal dostojanstvo človeka in ga spoštoval, je ljudstvo godrnjalo, češ da ga je filozofija setarih bahe novega vladarja oropala prijetnih zabav. Posebno privlačnost za ponos lone mase je bilo gledati močnemu patriciju drzno in prezirljivo v blede obraz, ako je poslušal svojo smrtno obsodbo ali celo šel v smrt.

Danes so si obetali gospodje in gospe v raztrganih togah in zašitih ter umazanih oblekah še tako dolgo pogrešan užitek. Mucijo Kornelijo, hčer ene najstarejših rimskih družin in Tuzneldo, v Rimu skrivnostno in zagonetno germansko princezino so ujeli vojaški mestnega prefekta v nekom krščanskem zakotju in jih bodo najbrž danes peljali pred pretorja. Zaman je zagotavljal ječar druhal, da bo sodna obravnava šele čez nekaj dni. Niso mu verjeli in so se mu celo posmehovali. Nekateri so bili celo tako vtiljivi, da so skušali govoriti s strazarjem.

»Čudovito lepega ptička čuvaš tu v prekrasni kletki,« ga je nagovoril radoveden vlogi.

»Dva sta,« je pripomnil drugi. »Eden ima škrlatno perje, drugi pa zlate krempleje.«

»Ne,« je pristavil tretji, »samo Mucija Kornelija je tu, germanska knežja hči je v drugi palačici skritae. S tem se je začelo važno juridično vprašanje, katerega so žvahnolo tolmačili. Mucija je bila rimska plemkinja, Tuznelda barbarka, vendar svobodna. Zato se mora različno z njima ravnavati. Obrnili so se na vojaka za pojasnila, toda ta je ostal za vsa vprašanja radovednežev bladen. Od časa do časa je odpiral vtiljivo in jim celo grozil z mečem.

10—20% POPUSTA ZA BINKOŠTI!

TIVAR OBLEKE

Natančneje v vseh prodajalnah

Stojmo trdno!

Ko bi bila samostojna kmetijska stranka metu res na konja pomagala, bi morali vsi metje vanjo! Pa če že tudi ne na konja; ko bi bila za kmeta le nekaj storila, bi se je bilo vredno okleniti. Zdaj je pa pomagala na konja samo Pucelj in Marušič — kmetijski na, ki so jima z novo stranko na konja pomagali, so ostali na oslu. Toda srečne se menda štejejo že, če smejo le lojtro držati, za kateri sta ta dva kvišku splezala.

A kmet ne le nima od te kmetijske stranke nobene koristi, ampak ima tudi veliko, velikansko, nepreconljivo in nepopravljivo kodo. To se ne sme pozabiti! Kako? Na kak način? Takole: Osem moč te stranke, izvoljenih pri prvih volitvah v Jugoslaviji, je glasovalo za »vidovdanske ustave«, je s svojimi glasovi zanjo teistnice dol potegnili in odložilo, da je bila ustava sprejeta. Poslanci bivše slov. ljudske stranke so vse storili, kar so mogli, da bi jo bili preprečili, kmetijski so jo »srečno« pod stroho spravili. Tisto ustavo, ki je bila tako zanič, da jo je potem kralj Aleksander pokopal, ki pa je bila in je še do danes, ko je več ni, neareča Jugoslavije. Od takrat dalje je začela Sava teči proti Beogradu, — toda kaj govorim! — Sava je tekla dol že prej, a po Savi je začelo dol teči še nekaj drugega...

Priznati mi mora vsak, da je od takrat dalje slovenski kmet guščen do kože. Davki, rupežni, zaprt denar, pridelki brez cene, prečeka propast vsega kmečkega stanu, to so dohode, s katerimi nas je osrečil centralizem, ki ga je uvedla vidovdanska ustava. Ta centralizem nas tlačil in mori Slovenijo od takrat dalje do danes. Ta nesvoboda je kriv vsega nečesta v Jugoslaviji. Od takrat dalje divja borba med Hrvati in Srbi, ki nam ne da priti do mira in mirnega razvoja.

Da se le ne skrijejo od sramu in kesanja mi, ki so to nesrečo zakrivali! To so bili gosposki in »kmetijski liberalci skupaj. Oboji so zahnili Jugoslavijo v ta nered in Slovenijo v o mizerijo! Vsak dan bi se morali tega kati! Lase si puliti zaradi te neumnosti!

Toda — kaj gledamo?! Ne le ne kesanja tega svojega nesrečnega dejanja, — to polnoma zaovoženo politiko hočejo po vsej sili nadaljevati! Centralizem nas mora gušiti

še naprej! Še danes lezejo Srbi v čreva, kakor so jim takrat. Bridke skušnje jih niso izmodrile. Vse nas, Slovence, Hrvate in Srbe, hočejo v en možnar stlačiti in v njem stolči, v eno enotno maso — polito in zabeljeno sveda s slovenskim maslom in mastjo... In te politike se ne bojijo pred celim svetom zagovarjati! Zdaj, ko Slovenci malo svobodnejše dihamo, počno vse mogoče, da staro strahovlado spet vpeljejo! In v tem so si edini stari liberalci kakor novopečeni kmetijski. Zdelo se je nekaj časa, da hodijo različna pota, da so si celo v laseh, — pa so si lepo vse odpustili in si roko podali, da skupaj Slovenijo prodajajo... svoje rojake, svoje sosedo pa da bi spet lahko v ječe vlačili, kakor so jih že...

Ljudje božji — tukaj meni pamet zastaja... Ali si vi morete to razlagati? Jaz ne. Po zdravi pameti ne. Da je mogoče tako politiko zagovarjati in podpirati! V svojo skledo pljuvati! Sebi škodo delati! Ali je res pametnemu Slovincu nemogoče sprevideti, da če bi Slovenci imeli malo več pravice nad seboj, da bi bilo za slovenskega Slovence, in posebej še za slovenskega kmeta, bolje? Kmetije, ki podpirate to neslovensko politiko, ali ste na glavo padli?! Sami sebe bijete po glavi. Torej je prav, da nas gušijo, da vam bodo skoro kožo z glave potegnili!... In vendar, koliko je takih »kukavcev« po Sloveniji! Kako je mogoče, se vprašujem, da je n. pr. v homški občini 158 volilcev, ki glasujejo proti slovenski politiki?! Kje so se ti ljudje vzeli? Kaj pa vendar hočejo? Kaj pa jim ni prav, da »cepijo od večine slovenskega ljudstva? Glejte Hrvate — kako vam skupaj drži! V tem oziru so nam lahko vzor. Raje se dajo ne samo zapirati, ampak tudi streljati, kakor da bi omahnili in le za en las odnehali od svojih zahtev. Slovenci pa smo zmeraj raztrgani na stranke, ne nastopamo nikoli skupno kot narod — in zato lahko z nami počne vsak, kar hoče. In to po vseh dosežanih skušnjah! Potem, ko je Slovenija vsa oguljena! Ko bo kmet kmalu moral seči po beraški palici! Nemci imajo za take ljudi zelo krepak pregovor: Nur die allerdümmeften Kälber wählen ihren Metzger selber. Samo najbolj neumna teleta volijo sam svojega — mesarja!

Od plačila banovinske trošarine na porabo električnega toka je v tekočem proračunskem letu izvzeta tudi uporaba toka za razsvetljavo v cerkvah.

Brzoparilniki

bakreni in železni, pocinkani od 400— Din dalje. Kotli za žganjekuho vseh sistemov. Filtri za vino in vsa v našo stroko spadajoča dela — najceneje pri

„KOTLARKA“ d. z. o. z., Ljubljana
Kolodvorska ul. 23 - Tel. 37-92 - Cenik zastoj

Manufakturo po ugodnih cenah in velikih izbihi nudijo državni uradnikom tudi na obroke oblačilnica za Slovence, Ljubljana, Tyrševa cesta 29 (hiša Gospodarske zveze), De preklicu nudimo blago tudi na hranilne knjižice članice Zadrške zveze, Ljubljana.

Vse denarne posle

denarnih zavodov, vrednostne papirje vojno škodo nakup in prodajo izposluje najugodnejše Trg. ag. bančnih poslov

Al. Planinšek, Ljubljana, Beethovnova 14
Telefon 35-10. — Za odgovor znamko Din 3—

SLOVENEK

JE VODILNI SLOVENSKE KATOLIŠKE DNEVNIK. PIŠE V DUNU KATOLIŠKE AKCIE. STANE NA MESEK 23 DIN. PIŠITE, DA VAM POŠLJEJO NEKAJ ŠTEVILK BREZPLAČNO NA OGLED. NASLOV: »SLOVENEK«, LJUBLJANA, JUGOSLOVANSKA TISKARNA.

Botri in botrice

žepne ure Din 36—
ročne ure Din 95—
zlate 14 karat, damske Din 280—

O. Kitzmann
Ljubljana
Mestni trg št. 8

Zastopstvo iz:
A. Kitzmann, Maribor
Aleksandrova c. 11

Zahtevajte brezplačen cenik!

Rešitev nganke: „Vnebohod“

Vodoravno: 1. sv, 3. pih, 5. martra, 7. bas, 8. ime, 9. kost, 10. beda, 11. čast, 12. nebo, 14. šupa, 15. Nero, 17. edin, 18. les, 19. note, 21. le, 22. ac, 23. ar, 25. platno, 27. bron, 29. ar, 31. RI, 32. vata, 34. tek, 35. Ig, 36. kol, 37. osla, 38. opomin, 40. uboj, 41. očenaš, 42. mi, 43. pečatnik, 44. jasein. — Navpično: 1. sir, 2. vrt, 3. past, 4. hrib, 5. mast, 6. Amen, 7. Bosance, 8. a eden, 9. kapljan, 10. Abel, 11. čudo, 12. orei, 14. Senklavž, 16. osebnik, 20. žaba, 24. rr, 26. ara, 28. orei, 30. raglja, 33. tisoč, 34. ton, 36. kiša, 37. obed, 38. odi, 39. a: pek, 38 b: on, 38 c: maj, 39. din, 40. up, 41. on, 42. med.

ALI STE ŽE PLAČALI NAROCNINO ZA »DOMOLJUBA«?

IVAN ROZINA (preje) Ljubljana

Velika izbira kemskih in oljnatih barv, šolajkih, študijekih in umetniških barv. Firneži, laki, steklaraki in misarski kles, šolajki, špirit denat, lužila »Arti«, tuš, paste ter sploh vse slikarske in plekarske potrebitine. Velika zaloga vseh vrst vedno svežega mavca.

Najnižje cene in najboljša posredstva.

PRODAJALNA TYRŠEVA (DUNAJSKA) CESTA 14 poleg trgovine Schneider & Verovšek

Mali oglasnik

Vaša drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat! Din 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potrebščine ali prodajajo svoje pridelke ali izkajo poslovo oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe.

Priljubljen za male oglase se plačuje naprej.

Priljubljen za male oglase se plačuje naprej.

Priljubljen za male oglase se plačuje naprej.
sem kupil tudi letos v železnici Koutny, Medvedova ulica 28 ker sem bil z lanskim nakupom zelo zadovoljen. Anton Stopar, posestnik in prevoznik v Ljubljani VII, Jernejeva c. 31

Dekle pridno, zanesljivo, za vsa kmetijska dela sprejemem takoj. Ivana, Hostnik Rečica, Bled II.

Dekle od 20—30 let staro sprejemem za vsa kmetijska dela. Naslov v upravi Domoljuba pod št. 7359

Hipec varen kmetijskih gospodarskih del se sprejme, Kozarje št. 21.

Kupci! Pri kupovanju trgovsko stanovanjskih hiš, parcel vil in kmetijskih posestev ne zamudite ugodne prilike. Obrnite se na zanesljivo posredovanje Jančar, Sv. Petra c. 27.

Prodajalci hiš

Ako hočete dobro prodati vaše trgovsko stanovanjske hiše, vile, parcele in kmetijska posestva, obrnite se na zanesljivo posredovanje Jančar, Sv. Petra c. 27.

Stalno gospodinjstvo

varčno, vajeno otrok, sprejemem. Plača 1500 letno. — Ponudbe na upravo Domoljuba pod št. »Mizar« št. 76:6.

Iskratno koso za 15 Din dobite v železnici Fr. Stupica, Ljubljana, Gosposvetske c. 1. Ponudilo v nakup staro železo in čelbelni voseki!

Praktična letna oblačila ter vse perilo kupite prav poceni pri Proserju, Sv. Petra cesta 14, Ljublj.

Mizaršnega vajenca sprejemem. — Mizarstvo Andrievic, Skofljica.

Gospodar: »V službo sprejemam samo fanta, ki je izredno bistroumen, razumele?«

Prosilec za službo: »Razumem, gospod.«

Gospodar: »Recimo, da bi prišli ponoči domov samo z eno vžgalico v skaflici, kaj bi najprej prižgali: plin ali cigareto.«

Prosilec: »Vžgalico, gospod.«

Manjše posestvo

kupim za rejo 1—2 glav živine. Naslov v upravi Domoljuba pod št. 7659

Klasec do 16 letnega, sprejemem takoj Zavogljje št. 3, p. Sp. Hrušica.

Suhovih drv 5 seznjev suhih in 5000 kg pšenice — slame prodaja Bezelj, Preske 26

Biha 16 mesecev staro, rega simendolske pampe prodam Novak Janec, Plešivica št. 4, p. Brezovica

Klasičnica s reto prodam ali za menjam za kravo ali drva Kerš, Vir 5, p. Dob-Domtala.

Jabins-jabolčnik

izvirna za napravo izvirnega jabolčnika ali hruškovec, ne da rabite naravnih piščic po navodilu dr. I. Vošnjaka S poštino: 40 i 32—Din, 100 i 64—Din, 150 i 8950 Din. Glavno zastopstvo Franc Renier, Podčetrtek

En par dobrih čevljev odsluži več kot 3 pari slabih. Naročite pri Jernej Jeru, Zapoge p. Smlednik

Roleta nova od 600—naprej, rabljena od 150—naprej in 8 valni stroji zelo poceni edino pri »Prometu« (nasproti Križan-ke cerkve).

2 hipec, poštens. sprejemem takoj Alojzij Rus, Log št. 30 p. Brezovica.

Nolarskega vajenca

sprejemem in prodam skoro nov vezan kozoec z 2 oknom. — Urbančič, Vn. gorice št. 58, Brezovica.

Vajenca sprejemem takoj. Janec Kovač, mizar, Zmimo št. 18. Skofja Loka.

Moštova esenca

»Mostin«. Z našo umetno esenco si lahko vsakdo z malimi stroški pripravi izborno obstojno in zdravo domačo pijačo. Cena eni steklenici za 150 litrov 20 Din, po pošti 35 Din, 2 steklenici po pošti 55 Din. — Prodaja samo **drogerija KANC, Ljubljana** Židovska ulica in v Nebotičniku.

V VSAKO HIŠO »DOMOLJUBA«

OSTANKI

boljših kambrikov m po trpežni oksfordi za srajce 6—
kambriki za predpasnike 7—
tiskovina na dve strani 10—
modno karirano za ženske obleke 9—
kakor tudi vse druge vrste blaga po nizkih cenah pri

F. I. GORIČAR, Ljubljana, Sv. Petra c. 29

Za vsakogar!

Od 30. maja do 8. junija potovanje v Ljubljano na

XVI. Ljubljanski velesejem

Polovična vozna na železnici, parobrodih, avijonih. Železniška izkaznica se dobi na odhodnih postajah po Din 2.—
Razstava industrije in obrti. Gostinska razstava (hoteli, restavracije, gostilne). »Sodobna gospodinja« — Modna revija. Pohištvo. — Avtomobili. — Male živali. Razstaveni prostor zavzema 40.000 m².

NAJCENEJŠI ČEVLJI

Otroški iz črnega ali rjavega usnja

Vel. 20-25 Din 16—
„ 26-28 Din 19—
„ 29-35 Din 29—

Ženski iz črnega ali rjavega usnja z usnatim podplatom
Din 65—

Vel. 30-35 Din 42—
„ 36-39 Din 59—
„ 40-45 Din 69—

Kupujte domače blago!

MODRA GALICA „SOLNCE“

Sporočamo vsem cenjenim odjemalcem, da smo uredili novo moderno tovarno za izdelovanje modre galice (bakrenega sulfata), ki jo pridelujemo v velikih količinah, da moremo zadostiti vsakemu povpraševanju po njej.

Naša modra galica se bo prodajala pod znamko »SOLNCE«, ki bo imela zaščitno znamko: vinski list z grozdom in hmeljski list s hmeljskim sadežem. Galica iz naše tovarne je prvovrstna, čist izdelek, ki ne zaostaja za najboljšimi svetovnimi in domačimi znamkami.

Našo galico so kemično preizkusili in analizirali:

1. **tovarna sama**, ki je našla čistost 99,67%;
2. **Kmetijska poskusna in kontrolna postaja v Ljubljani**, ki je našla čistost 99,77%;
3. **Kemični inštitut Univerze v Ljubljani**, ki je našel čistost 99,98%.

Na podlagi teh analitičnih ugotovitev jamčimo čistost galice od najmanj 99,50%, medtem ko zahtevajo zakonski predpisi za promet z modro galico samo 98%, in je torej naša galica mnogo boljše, kakor to zahteva od nje zakon. Nihče valed tega ne more imeti nobenih predsodkov, češ, da naša modra galica, ki se bo prodajala pod znamko »Solnce«, ne bi v polni meri odgovarjala vsem zahtevam, ki se nanjo stavljajo.

Naša galica je mnogo cenejša kot inozemsko blago, je pa v kakovosti naša galica boljše. Vsled tega ni nobenega razloga za konzervativno zadržanje proti prvovrstnemu domačemu izdelku.

Metalno akcionarsko društvo, Ljubljana

»Domoljuba« stane 38 Din za celo leto, za inozemstvo 60 Din. — Izhaja vsako sredo. — Dopise in spise sprejema uredništvo »Domoljuba«. Tel. 25-48. Prostor ene drobne vrstice v inseratnem delu stane 10 Din. — Naročnino, inserate in reklamacije sprejema uprava »Domoljuba«. Telefon 29-92. Izdajatelj: Dr. Gregorij Pečjak. — Uredniki: Jože Košček. — Za jugoslovansko tiskarno: Karel Čed.